

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Одбор за образовање, науку,
технолошки развој и информатичко друштво
14 Број: 612-2477/17
27. септембар 2017. године
Београд

ПРИМЉЕНО: 27. 09. 2017 21⁰⁰

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	612-2477/17		12

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 165. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС“, број 20/12-пречишћен текст), Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво подноси на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ следећи

А М А Н Д М А Н

У члану 11. став 4. Предлога закона о високом образовању мења се и гласи:

„Конференција универзитета, Конференција академија и високих школа, министарство надлежно за послове високог образовања, односно Привредна комора Србије, објављује јавни позив за пријављивање кандидата за чланове Националног савета најкасније у року од шест месеци пре истека мандата чланова Националног савета“.

Став 8. мења се и гласи:

„Конференција универзитета, односно Конференција академија и високих школа упућује предлог Влади, од највише 18, односно три кандидата, у року од 30 дана од истека рока за достављање примедби и предлога из става 7. овог члана, водећи рачуна о броју студената и о броју наставника и сарадника, сходно члану 26. став 5. овог закона. Министарство надлежно за послове високог образовања, односно Привредна комора Србије упућује предлог Влади, од највише осам, односно три кандидата у року од 30 дана од дана истека рока за достављање примедби и предлога из става 7. овог члана.

Став 12. тачка 2) мења се и гласи:

„2) ако не испуњава дужности члана Националног савета или својим поступцима повреди углед те дужности, а на предлог Конференције универзитета, Конференције академија и високих школа, министарства надлежног за послове високог образовања, односно Привредне коморе Србије;“.

О б р а з л о ж е њ е

Овим амандманом стварају се услови да се сви чланови Националног савета за високо образовање које Влада именује на предлог министарства надлежног за послове високог образовања и Привредне коморе Србије, бирају и разрешавају под условима под којима се бирају и разрешавају чланови које предлажу Конференција универзитета и Конференција академија и високих школа.

ПРЕДСЕДНИК

Муамер Зукорлић

ПРИМЉЕНО: 25. 09. 2017

955

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	012-2477/12		

На основу члана 157. став 6. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12-пречишћен текст), Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво подноси на Предлог закона о високом образовању следеће амандмане:

АМАНДМАН I

У члану 11. став 1. мења се и гласи:

„Национални савет има 17 чланова, које именује Влада, водећи рачуна о заступљености припадника оба пола, и то:

1) шест чланова из реда редовних професора, врхунских стручњака у звању научног саветника, односно уметника са међународно признатим радовима или осведоченим доприносом националној култури, водећи рачуна о заступљености образовно-научних, односно образовно-уметничких поља, као и заступљености универзитета, на предлог Конференције универзитета;

2) два члана из реда професора струковних студија, на предлог Конференције академија струковних студија и високих школа (у даљем тексту: Конференција академија и високих школа);

3) седам чланова из реда врхунских стручњака, односно уметника са међународно признатим радовима или осведоченим доприносом националној култури, водећи рачуна о заступљености образовно-научних, односно образовно-уметничких поља, на предлог министарства надлежног за послове високог образовања;

4) два члана на предлог Привредне коморе Србије.

Образложење

Састав Националног савета мора да обезбеђује компетентност у креирању политике високог образовања и његове улоге у друштву, као и у погледу усмеравања и обезбеђивања развоја те делатности.

АМАНДМАН II

У Предлогу закона о високом образовању, у члану 12. став 1. тачка 17) мења се и гласи:

„17) утврђује листу рецензената;”.

После тачке 17) додаје се тачка 18), која гласи: „18) обавља и друге послове у складу са законом.”.

После става 1. додају се нови ст. 2, 3. и 4. који гласе:

„У листу рецензата из става 1. тачка 17) овог члана могу бити именовани наставници високошколских установа у Републици, као и наставници у одговарајућем звању са високошколских установа ван територије Републике.

Листа рецензата објављује се на званичној интернет страници Националног савета и садржи податке о:

- 1) имену и презимену рецензента;
- 2) држави, месту и установи на којој је стекао највиши степен образовања;
- 3) тренутном наставно-научном звању и години и установи у којој је изабран у наставно-научно звање;
- 4) образовно-научном, односно образовно-уметничком пољу и области у којој је изабран у наставно-научно звање.

На листи рецензата не може бити лице које је изабрано, постављено или именовано на функцију у државном органу, органу аутономне покрајине или локалне самоуправе, у органу политичке странке, на дужност органа пословођења високошколске установе, члана Националног савета, Комисије за акредитацију, односно запослено у Националном акредитационом телу.”

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 5. и 6.

О б р а з л о ж е њ е

Национални савет је, према предложеном закону, високо стручно тело, чије чланове именује и разрешава Влада по процедури која је утврђена предметним законом. Национални савет у оквиру своје надлежности обавља низ послова и задатака од значаја за обезбеђивање квалитета високог образовања, као што је утврђивање стандарда и процедура за проверу квалитета рада високошколских установа и студијских програма који гарантују одговарајући ниво квалитета у домену високог образовања и који омогућавају поређење домаћих високошколских установа и система студија са високошколским установама и системима студија у европском простору високог образовања. Стога је логично да у надлежности тог тела буде и утврђивање листе рецензата који учествују у раду његове жалбене комисије, као и у поступцима акредитације и у поступку по жалбама на решење о одузимању акредитације у процесу спољашње контроле квалитета високошколске установе. Конференција универзитета и Конференција академија и високих школа образују се ради координирања рада, утврђивања заједничке политике и остваривања заједничких интереса високошколских установа у њиховом саставу. У складу са тим, оне имају улогу партнера Националног савета и Министарства, када ова тела разматрају питања од значаја за обављање делатности одговарајућих високошколских установа.

АМАНДМАН III

У члану 16. став 2. реч: „пет” замењује се речју: „седам”.

Став 3. мења се и гласи:

„Једног члана Управног одбора предлаже Конференција универзитета из реда редовних професора универзитета, једног члана предлаже Конференција академија и високих школа из реда професора струковних студија, два члана предлаже Привредна комора Србије, а три члана именују се на предлог Министарства.”

Образложење

Како би Управни одбор Националног акредитационог тела успешно вршио надлежност доношења одлука предвиђених Законом, потребно је да у његовом саставу буду представници важних сегмената друштва, а посебно привреде што је и препорука европских асоцијација за проверу квалитета. Предложени начин избора и састав Управног одбора Националног акредитационог тела у већој мери одговара надлежностима тог тела које су прописане Предлогом закона.

АМАНДМАН IV

У члану 19. тачка 7) мења се и гласи:

„7) именује рецензенте са листа које утврђује Национални савет (у даљем тексту: рецензенти), на предлог Комисије за акредитацију; ”.

Образложење

Овај амандман у складу је са изменама које су предложене и образложене у Амандману I.

АМАНДМАН V

У члану 20. став 4. мења се и гласи:

„Чланове Комисије за акредитацију бира управни одбор Националног акредитационог тела, на предлог Националног савета, водећи рачуна о заступљености припадника оба пола, као и о заступљености образовно-научних, односно образовно-уметничких поља.”

Став 5. брише се.

Досадашњи ст. 6-12. постају ст. 5-11.

Образложење

Овај амандман у складу је са изменама које су предложене и образложене у Амандману I.

АМАНДМАН VI

У члану 21. став 2. тачка 3) мења се и гласи:

„3) предлаже Директору Националног акредитационог тела рецензенте, на начин и по поступку утврђеном статутом Националног акредитационог тела, а са листе коју утврђује Национални савет.”

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман у складу је са изменама које су предложене и образложене у Амандману I.

АМАНДМАН VII

У члану 23. став 12. мења се и гласи:

„У жалбену комисију из става 11. овог члана именују се три рецензента из одговарајуће области са листе рецензената коју је утврдио Национални савет.”

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман у складу је са изменама које су предложене и образложене у Амандману I.

АМАНДМАН VIII

Члан 27. мења се и гласи:

„Члан 27.

Конференција универзитета:

- 1) разматра питања од заједничког интереса за унапређивање наставно-научне, односно наставно-уметничке делатности на универзитету;
- 2) усаглашава ставове и координира активности универзитета, посебно у области уписне политике;
- 3) даје мишљење о стандардима за оцену квалитета образовног, научноистраживачког, уметничког и стручног рада;
- 4) предлаже кандидате за чланове Националног савета и управног одбора Националног акредитационог тела;
- 5) предлаже листу стручних, академских, научних, односно уметничких назива из одговарајућих области, скраћеница и опис квалификације тих назива;

6) предлага мере ради унапређивања материјалног положаја универзитета и стандарда студената;

7) разматра и друга питања од заједничког интереса за универзитете, у складу са овим законом.”

Образложење

Овај амандман у складу је са изменама које су предложене и образложене у Амандману I.

АМАНДМАН IX

Члан 29. мења се и гласи:

„Члан 29.

Конференција академија и високих школа:

1) разматра питања од заједничког интереса за унапређивање наставно-стручне, односно наставно-уметничке делатности;

2) усаглашава ставове и координира активности академија струковних студија и високих школа, посебно у области уписне политике;

3) даје мишљење о стандардима за оцену квалитета образовног, истраживачког, уметничког и стручног рада;

4) предлага листу стручних назива из одговарајућих области, скраћеница и опис квалификације тих назива;

5) предлага кандидате за чланове Националног савета и управног одбора Националног акредитационог тела;

6) предлага мере ради унапређивања материјалног положаја академија струковних студија и високих школа и стандарда студената;

7) разматра и друга питања од заједничког интереса за високе школе, академије струковних студија и високе школе струковних студија, у складу са овим законом.”

Образложење

Овај амандман у складу је са изменама које су предложене и образложене у Амандману I.

АМАНДМАН X

У члану 31. став 1. после тачке 8) додаје се нова тачка 8а која гласи:

„8а.

потврђује, на захтев заинтересованог лица, да је исправа коју је издала високошколска установа јавна исправа“.

Образложење

Предлогом амандмана допуњују се одредбе о овлашћењима Министарства, у делу који се односи на верификацију јавних исправа које издају високошколске установе и то на захтев заинтересованих лица-издавање потврде да је исправа издата за то овлашћена високошколска установа, водећи рачуна о садржини чл. 125-127. Предлога закона. На овај начин попуњава се правна празнина која постоји у важећим прописима, а није обухваћена ни Предлогом закона.

АМАНДМАН XI

У члану 150. ст. 4-7. мењају се и гласе:

„До утврђивања листе рецензената у складу са одредбама овог закона, Национални савет именуваће жалбену комисију од рецензената које је именовала Комисија за акредитацију и проверу квалитета до ступања на снагу овог закона.

Национални савет ће расписати јавни позив за попуњавање листе рецензената у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Започети поступци за признавање стране високошколске исправе, односно вредновања страног студијског програма према прописима који су важили до ступања на снагу овог закона, окончаће се по тим прописима.

До именовања рецензената у складу са одредбама овог закона, за потребе давања стручног мишљења у поступку првог вредновања страног студијског програма ради запошљавања, министар ће образовати комисију од најмање три рецензента са листе рецензената коју је именовала Конференција универзитета до ступања на снагу овог закона.”

Образложење

Овај амандман у складу је са изменама које су предложене и образложене у Амандману I.

ПРЕДСЕДНИК

Муамер Зукорлић

ПРИМЉЕНО: 20. 09. 2017 1039

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	62-2484		17

Република Србија

Народна скупштина

Београд, 20.09.2017.год.

На основу члана 161., став 1., Пословника Народне скупштине Републике Србије, на предлог Закона о високом образовању, подносим

Амандман на члан 62.

Члан 62. мења се и гласи:

Члан 62.

Број чланова савета високошколске установе чији је оснивач Република је најмање 17, у складу са статутом те високошколске установе.

У савету самосталне високошколске установе равномерно су заступљени представници високошколских установа у саставу.

У високошколској установи чији је оснивач Република, а на којој се настава у целини или делимично изводи на језику националне мањине, савет националне мањине даје мишљење о кандидатима предложеним за савет високошколске установе.

Савет високошколске установе из става 1. овог члана чине представници установе, студената и оснивача.

Од укупног броја чланова савета универзитета, факултета, односно уметничке академије у саставу универзитета и академије струковних студија, 10 су представници високошколске установе, 4 су представници оснивача и 3 су представници студената.

Од укупног броја чланова савета високе школе и високе школе струковних студија, 10 су представници високошколске установе, 4 су представници оснивача и 3 су представници студената.

Када је оснивач Република представнике оснивача именује Влада, из реда истакнутих личности из области науке, културе, просвете, уметности и привреде, водећи рачуна о заступљености припадника оба пола.

Председник савета се бира из реда представника високошколске установе.

Члан савета из става 7. овог члана не може бити лице запослено у тој високошколској установи или у органу управе надлежном за област образовања, односно науке.

Број чланова и састав савета високошколске установе чији оснивач није Република, уређује се оснивачким актом високошколске установе.

Образложење

Најновији предлог члана 62. став 5. и 6. Закона о високом образовању којим се предлаже значајно повећање представника оснивача у органима управљања, значајно ће повећати директно мешање државе у рад високошколских установа.

Толики проценат представника оснивача ће отежати рад органа управљања у високим школама струковних студија, чије је седиште углавном у малим срединама па су изложене сталном утицају и инструирању од стране локалних политичких структура.

Посебно не постоји оправдан разлог да се прави разлика у броју представника оснивача у органима управљања академских студија и органима управљања струковних студија. Ради се о високошколским установама са истим оснивачем. Разлика је што се на једним изводе академске студије на другим струковне студије. Врста и ниво студија нису разлог за увођење разлике у броју представника оснивача у органу управљања.

Предлог је да се не прави разлика између броја представника оснивача у академским и струковним студијама (Разлика није постојала ни у досадашњем Закону о високом образовању), као и да се прецизира број представника високошколске установе, државе и студената, јер проценти могу да доведу у забуну и подложни су манипулацијама.

Народни посланик

Милан Лапчевић

Република Србија

Народна скупштина

Београд, 20.09.2017.год.

ПРИМЉЕНО: 20. 09. 2017 10³⁹

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	612-2474	1	12

На основу члана 161., став 1, Пословника Народне скупштине Републике Србије, на предлог Закона о високом образовању, подносим

Амандман на члан 12.

У члану 12., после става 14., уноси се нови члан који гласи:

14А) утврђује стандарде и поступак за РАНГИРАЊЕ (без обзира на оснивача) универзитета, факултета и студијских програма у оквиру истих образовно-научних, односно образовно-уметничких поља.

Образложење:

У циљу постизања већег квалитета целокупног високог образовања у Србији неопходно је увести рангирање универзитета, факултета и студијских програма. Сама чињеница да су наши универзитети и факултети већ међународно рангирани (на пример на тзв. „Шангајској листи“), да резултате оправдано користе у сврху сопствене видљивости и популаризације јасно указује да је оваква пракса и добродошла и прихваћена. Јасно је, дакле, да је неопходно и у самој земљи спречити уравниловку и јасно вредновати, кроз рангирање, квалитет универзитета, факултета и студијских програма. Национални савет, као кључно тело у систему високог образовања у Републици Србији предложеним амандманом добија обавезу да за такво рангирање утврди стандарде и поступак.

Народни посланик

Милан Лапчевић

Република Србија

Народна скупштина

Београд, 20.09.2017.год.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 20. 09. 2017 10³⁹

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	612	2477	17

На основу члана 161., став 1, Пословника Народне скупштине Републике Србије, на предлог Закона о високом образовању, подносим

Амандман на члан 25.

После члана 25. додаје се нови члан који гласи:

Члан 25А.

Поступак рангирања универзитета, факултета, односно академија и високих школа и њихових студијских програма се базира на резултатима самовредновања и оцењивања квалитета студијских програма, наставе и услова рада које спроводи високошколска установа.

Елементе за рангирање утврђује Национални савет на бази предлога и мишљења које припрема Конференција универзитета, односно узимајући у обзир све специфичности образовно-научних, односно образовно-уметничких поља.

Сам поступак рангирања универзитета, факултета, односно академија и високих школа и њихових студијских програма се прописује посебним подзаконским актом који обухвата елементе рангирања, поступак рангирања и динамику рангирања.

У поступак рангирања се укључују само универзитети, факултети, односно академије и високе школе и њихови студијски програми који су акредитовани.

Рангирање спроводи Министарство.

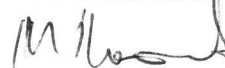
Резултати рангирања су јавни и објављују се на сајту Министарства.

Образложење:

У циљу постизања већег квалитета целокупног високог образовања у Србији неопходно је увести рангирање универзитета, факултета и студијских програма. Поднети амандман на члан 12 уводи обавезу Националног савета са утврди стандарде и поступак за рангирање, док овај амандман прецизира само рангирање и обавезе Министарства надлежног за послове просвете.

Народни посланик

Милан Лапчевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
20. септембар 2017. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 20. 09. 2017

Овај је	Број	Прилог	Вредности
01	612	2477	17

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о високом образовању, подносим следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о високом образовању, у члану 57. после става 13. додаје став 14. који гласи:

„Сагласност на статут универзитета даје Министарство.“

О б р а з л о ж е њ е

У члану 57. став 13. Предлога закона је, као и у важећем закону, предвиђено да универзитет даје сагласност на статут високошколске јединице (факултета) у свом саставу, али се не предвиђа да било ко даје сагласност на статут универзитета што може да доведе до произвољног тумачења закона и прављења статута у складу са вољом појединца. Овим амандманом оснивач (држава) показује да је заинтересована за стање на универзитетима, а тиме се не нарушава аутономија универзитета.

А М А Н Д М А Н II

У члану 93. став 2. мења се и гласи:

„Наставнику који је испунио услове из става 1. овог члана у звању редовног професора, уколико постоји потреба на високошколској установи у којој је наставник запослен за наставком рада, може се продужити радни однос уговором са високошколском установом на одређено време до две године, уз могућност додатних продужења, а најдуже до краја школске године у којој навршава 70 година живота.“

Образложење

Овим амандманом обезбедило би се да се неодређена „потреба за наставком рада“ односи на стварне потребе факултета за тим наставником. Сада је то често предмет манипулације и двоструких аршина код доношења одлука на универзитету, врло често супротно предлогу факултета, чак и без предлога од стране факултета и условљавање да факултет треба да склопи или раскине уговор о продужењу радног односа.

АМАНДМАН III

У члану 143. став 1. мења се и гласи:

„Високошколске установе усагласиће своју организацију и опште акте са овим законом у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.“

Образложење

Брисањем речи „самосталне“ обезбеђује се да се захтев за усаглашавање статута односи и на факултете, а не само на универзитете, што је јако важно за успешно функционисање факултета и спречавања потенцијалних манипулација и условљавања од стране универзитета.

АМАНДМАН IV

У члану 144. став 3. брише се.

Образложење

Став 3. члана 144. Предлога закона је у супротности са ставовима многих у јавној расправи, али и у супротности са аутентичним тумачењем члана 54. став 1. важећег закона. Овај став се практично односи на члан 64. Предлога закона и ако остане нарушава основну идеју која стоји у ставу 1. овог члана, о ограничавању броја мандата органу пословођења.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Горан Ћирић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Демократска странка
20. септембар 2017. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 20. 09. 2017

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	612-24	44	117

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о високом образовању, подносимо

А М А Н Д М А Н

У члану 78. став 1. речи: „пензионисаном у претходне три школске године“ бришу се.

Образложење

Овим амандманом обезбеђује се једнаки приступ према редовним професорима у пензији и даје се могућности и онима који су корисници старосне пензије да добију звање професора емеритуса независно од тога кад су пензионисани.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Наташа Вучковић

Драгољуб Мићуновић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Демократска странка

20. септембар 2017. године

Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 20. 09. 2017

951

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	612-2424/17		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о високом образовању, подносимо

А М А Н Д М А Н

У члану 59. додаје се нови став 6. који гласи:

„У циљу интернационализације, повећања мобилности научних радника и подстицања повратка високообразованих лица која су докторске студије завршила у иностранству, универзитети и високошколске установе могу организовати постдокторске програме у трајању највише до три године.“

Образложење

Овим амандманом уводи се могућност увођења постдокторских студија, што је и предвиђено Акционим планом за спровођење стратегије развоја образовања у Србији до 2020. године, где је једна од активности „увођење постдокторског усавршавања“

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Наташа Вучковић

Драгољуб Мићуновић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Српска напредна странка
20. септембар, 2017. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 20. 09. 2017 950

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	612-2422		112

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине ("Службени гласник РС број 20/12 – пречишћен текст), НА ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ подносим следећи амандман:

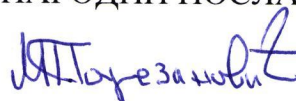
А М А Н Д М А Н

У члану 105. став 7. мења се и гласи: "Број испитних рокова у току школске године је минимално 6. Термини одржавања испитних рокова и додатни испитни рокови утврђују се статутом високошколских установа".

О б р а з л о ж е њ е

Овим амандманом студентима се гарантује минималан број испитних рокова довољан да они испуне све испитне обавезе у току школске године. На једном броју високошколских установа студенти немају довољан број испитних рокова, или их имају мање у односу на неке друге установе. Усвајањем овог амандмана се омогућава равноправан третман за све студенте. Такође, амандман онемогућава установе да одређују мањи број редовних, а већи број додатних испитних рокова, чиме се повећавају трошкови студирања.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Марко Парезановић

Republika Srbija
Narodna skupština
19. septembar 2017.,
Beograd

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 20. 09. 2017

Орг.јед.	Број	Потпис	Број-лист
01	612	-2444/14	

Na osnovu člana 161. Poslovnika o radu Narodne skupštine, na Prijedlog zakona o visokom obrazovanju, podnosim

A M A N D M A N

Član 5. mijenja se i glasi:

„Akademske slobode jesu:

- 1) sloboda naučno istraživačkog i umetničkog rada, uključujući i slobodu objavljivanja i javnog predstavljanja naučnih rezultata i umjetničkih dostignuća uz poštovanje intelektualne svojine;
- 2) sloboda izbora metoda interpretacije nastavnih sadržaja;
- 3) pravo da slobodno drže nastavu i predavanje na akreditovanim programima;
- 4) pravo na izbor studija i studijskih programa;
- 5) pravo na slobodu izražavanja i iznošenja stavova;
- 6) pravo akademske zajednice da formira svoja udruženja i organizacije na svim nivoima.“

Образложење

Zbog izuzetne važnosti neophodno je detaljno formulisanje akademske slobode kako bi naučnici, nastavnici i studenti imali mogućnost u punom kapacitetu ostvariti ovo univerzalno i ustavom zagarantovano ljudsko pravo.

Narodni poslanik

Muhamet Muamer Zukorlić

Republika Srbija
Narodna skupština
19. septembar 2017.,
Beograd

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 20. 09. 2017

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01612	2444		

Na osnovu člana 161. Poslovnika o radu Narodne skupštine, na Prijedlog zakona o visokom obrazovanju, podnosim

AMANDMAN

Član 11., stav 1. mijenja se i glasi:

„Nacionalni savijet ima 19 članova koje imenuje Narodna skupština vodeći računa o zastupljenosti pripadnika oba pola i to:

- 1) 9 članova na prijedlog Vlade Republike Srbije od priznatih stručnjaka sa najvišim akademskim zvanjem.
- 2) 5 članova iz reda redovnih profesora, vrhunskih naučnika u zvanju naučnog savjetnika, odnosno umjetnika sa međunarodno priznatim radovima ili osvijedočenim doprinosom nacionalnoj kulturi, vodeći računa o zastupljenosti obrazovno-naučnih, odnosno obrazovno-umjetničkih polja kao i zastupljenosti instituta u sastavu univerziteta, na prijedlog Konferencije univerziteta;
- 3) 2 člana iz reda profesora strukovnih studija na prijedlog Konferencije akademija strukovnih studija;
- 4) 2 člana Privredne komore Srbije;
- 5) 1 član iz reda studenata koga određuje studentska Konferencija.“

Образложење

Zbog nesporne važnosti ovog tijela, pored predstavnika akademske zajednice, neophodno je obezbijediti zastupljenost akademskih autoriteta izvan univerziteta, privrede i studenata, kao u prijedlogu.

Narodni poslanik

Muftija Muamer Zukorlić

Republika Srbija
Narodna skupština
19. septembar 2017.,
Beograd

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 20. 09. 2017

Орг. јед.	Број	Прилог	Бројности
016/2	2444	1	1

Na osnovu člana 161. Poslovnika o radu Narodne skupštine, na Prijedlog zakona o visokom obrazovanju, podnosim

AMANDMAN

Član 26. mijenja se i glasi:

„Radi koordiniranja rada, utvrđivanja zajedničke politike, ostvarivanja zajedničkih interesa i obavljanja poslova utvrđenih zakonom, osniva se Konferencija univerziteta.

Članovi Konferencije univerziteta su svi akreditovani univerziteti.

Organizacija i rad Konferencije univerziteta uređuje se statutom.

Univerzitet u Konferenciji univerziteta predstavlja rektor.

Svi univerziteti unutar Konferencije su ravnopravni i imaju jednak broj članova.

Sredstva za rad Konferencije univerziteta obezbeđuju se budžetom Republike Srbije.“

Образложење

Uloga Konferencije univerziteta je koordinisanje rada univerziteta u cilju unapređenja naučnih, obrazovnih i organizacionih kvaliteta. Zato je važno omogućiti ambijent jednakih mogućnosti doprinosa svih predstavnika univerziteta. Prethodni prijedlog dovodio je u podređen položaj univerzitete sa manjim brojem studenata ne ostavljajući mogućnost da daju puni doprinos radu Konferencije.

Narodni poslanik

Muhamet Muamer Zukorlić

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група Клуб самосталних посланика

20. септембар 2017. године

Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 20. 09. 2017

950

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	012-2474		112

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о високом образовању**, подносимо следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н И

Наслов члана 7 „Академски интегритет“ мења се и гласи „Академска честитост и интегритет“, као и став 1, који се брише и замењује следећим текстом:

Академска честитост и интегритет постижу се: очувањем достојанства професије, унапређивањем моралних вредности, заштитом вредности знања и подизањем свести о одговорности свих чланова академске заједнице и унапређењем људских права и слобода.

Образложење

Сматрамо да је академски интегритет неодвојив од академске честитости, обе вредности драстично доведене у питање последњих година „Индекс-аферама“ о куповини испита, аферама о плагијатима докторских и других радова високих јавних функционера, лажним дипломама највиших државних званичника. Неупитност у погледу личног знања и рада у стицању академског звања од пресудног је значаја за морално и интелектуално оздрављење нашег друштва, посрнулог у преконоћна звања и функције без елементарног знања, док носиоци вредних академских и научних знања постају економски мигранти у једном правцу. Стога сматрамо да и академску честитост треба препознати на највишем нивоу – на нивоу закона, што јесте циљ овог амандмана.

А М А Н Д М А Н II

У члану 11, мењају се:

Став 1, тако што се реч „Влада“ замењује се речима „Народна скупштина“ и гласи:

Национални савет има 17 чланова, које именује Народна скупштина, водећи рачуна о заступљености припадника оба пола, и то:

Став 1, тачка 1, тако што се речи „образовно-уметничких поља“ замењују речима „образовно-уметничког поља“ и гласи:

- 1) 15 чланова из реда редовних професора, врхунских стручњака у звању научног саветника, односно уметника са међународно признатим радовима или осведоченим доприносом националној култури, водећи рачуна о заступљености образовно-научних, односно образовно-уметничког поља, као и заступљености универзитета, на предлог Конференције универзитета;

О б р а з л о ж е њ е

Чланове Националног савета не треба да именује Влада, која је само извршни орган, већ Народна скупштина, као највише законодавно тело. Влада не сме да се меша у аутономију научног и уметничког стваралаштва. Она о том стваралаштву не може да одлучује ни посредно, ни непосредно, већ само да га подстиче. Видети члан 73 Устава Републике Србије.

У погледу става 1, тачке 1, амандманом се исправља грешка у навођењу поља уметности у множини, јер оно је само једно, док је научних поља четири (члан 37).

А М А Н Д М А Н III

Члан 14 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Ставови овог члана Предлога закона неуставни су, а неки од њих и потенцијално коруптивни. Не треба Влада да бира тело за акредитацију, већ

Национални савет, и то не треба бити овде наведено Национално акредитационо тело, већ Комисија за акредитацију. Уколико се не усвоји овај амандман и Влади остави ово овлашћење, то ће бити супротно члановима 72 и 73 Устава Републике Србије, којима се јемчи аутономија универзитета, високошколских и научних установа, дефинише се да универзитети, високошколске и научне установе самостално одлучују о своме уређењу и раду, да је научно и уметничко стваралаштво слободно, а да Република Србија само подстиче и помаже развој науке, културе и уметности.

А М А Н Д М А Н I V

Члан 15 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

На овај начин дефинисан члан 15, као и са њим повезани чланови 14, 16, 17, 18 и 19, претварају Национално акредитационо тело у друштво са ограниченом одговорношћу д.о.о. Најважнији у том тешу требало би да буду стручни рецензенти, али који су се у досадашњој пракси лоше показали. Ово су и више него довољни разлози против постојања Националног акредитационог тела и овај амандман иде у прилог томе, а сматрамо да предвиђене послове овог тела сасвим уредно може да обавља Комисија за акредитацију.

А М А Н Д М А Н V

Члан 16 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

На овај начин дефинисан члан 16, као и са њим повезани 14, 15, 17, 18 и 19, претварају Национално акредитационо тело у друштво са ограниченом одговорношћу д.о.о. Ово је и више него довољан разлог против постојања Националног акредитационог тела и овај амандман иде у прилог томе, а сматрамо да предвиђене послове овог тела сасвим уредно може обављати Комисија за акредитацију.

А М А Н Д М А Н VI

Члан 17 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

На овај начин дефинисан члан 17, као и са њим повезани 14, 15, 16, 18 и 19, претварају Национално акредитационо тело у друштво са ограниченом одговорношћу д.о.о. Ово је и више него довољан разлог против постојања Националног акредитационог тела и овај амандман иде у прилог томе, а сматрамо да предвиђене послове овог тела сасвим уредно може обављати Комисија за акредитацију.

А М А Н Д М А Н VII

Члан 18 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

На овај начин дефинисан члан 18, као и са њим повезани чланови 14, 15, 16, 17 и 19, претварају Национално акредитационо тело у друштво са ограниченом одговорношћу д.о.о. Ово је и више него довољан разлог против постојања Националног акредитационог тела и овај амандман иде у прилог томе, а сматрамо да предвиђене послове овог тела сасвим уредно може обављати Комисија за акредитацију.

А М А Н Д М А Н VIII

Члан 19 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

На овај начин дефинисан члан 19, као и са њим повезани чланови 14, 15, 16, 17 и 18, претварају Национално акредитационо тело у друштво са ограниченом

одговорношћу д.о.о. Ово је и више него довољан разлог против постојања Националног акредитационог тела и овај амандман иде у прилог томе, а сматрамо да предвиђене послове овог тела сасвим уредно може обављати Комисија за акредитацију.

А М А Н Д М А Н И Х

У члану 20, мењају се:

Став 1 брише се.

Став 4, тако што се речи „управни одбор Националног акредитационог тела“ замењују речима „Национални савет“ и гласи:

Чланове Комисије за акредитацију бира Национални савет, на предлог Конференције универзитета, односно Конференције академија.

Став 7, тако што се речи „управни одбор Националног акредитационог тела, уз сагласност Владе“ замењује се речима „Национални савет“ и гласи:

Члан Комисије за акредитацију има право на накнаду за рад у висини коју утврђује Национални савет.

О б р а з л о ж е њ е

Из разлога образложених у члановима 14-19, Национално акредитационо тело не треба да постоји, због чега се и у овом члану амандманском интервенцијом текст усаглашава са претходно предложеним решењем тако да Комисија за акредитацију има надлежности Националног акредитационог тела.

А М А Н Д М А Н Х

У члану 21, мењају се:

Став 2, тако што се иза речи „Комисија за акредитацију“ додају се две тачке, а остатак става 1 брише и гласи:

Ради обављања послова из става 1. тач. 1)-3) овог члана Комисија за акредитацију:

Став 2, тачка 3, тако да гласи:

Предлаже рецензенте, са листе коју су утврдили Конференција универзитета, односно Конференција академија и високих школа.

О б р а з л о ж е њ е

Из разлога образложених у члановима 14-19 и 21 - да Национално акредитационо тело не треба да постоји, и у овом члану амандманском интервенцијом текст усаглашава са претходно предложеним решењем тако да Комисија за акредитацију има надлежности Националног акредитационог тела.

А М А Н Д М А Н Х I

У члану 23 сви облици синтагме „Национално акредитационо тело“ замењују се синтагмом „Комисија за акредитацију“ у одговарајућем облику, односно падежу.

О б р а з л о ж е њ е

Из разлога образложених у члановима 14-19 и 21 - да Национално акредитационо тело не треба да постоји, и у овом члану амандманском интервенцијом текст усаглашава са претходно предложеним решењем тако да Комисија за акредитацију замењује Национално акредитационо тело.

А М А Н Д М А Н Х II

Члан 35 мења се и гласи:

Студије првог степена су:

- 1) Основне академске студије
- 2) Основне струковне студије

Студије другог степена су:

- 1) Мастер академске студије
- 2) Мастер струковне студије
- 3) Специјалистичке академске студије
- 4) Специјалистичке струковне студије

Образложење

Струковне специјалистичке студије постоје већ више од седам година. Министарство их је само увело у закон и стога је неприхватљиво да их сада укида, директно при том оштећујући више од 9.000 наших грађана, којима би овом одредбом практично укинуо звање.

АМАНДМАН XIII

У члан 40, мењају се:

Став 4, тако што се брише.

Ставови 8 и 9, тако што иза речи «дисертације» увек долази ближа одредница «односно уметнички пројекат» у одговарајућем облику / падежу и увек у једнини.

Образложење

Овим чланом у ставу 4 дефинише се да „докторат наука може да стекне лице са завршеним студијама медицине и завршеном одговарајућом специјализацијом у складу са законом којим се уређује здравствена заштита, на основу одбрањене дисертације засноване на радовима објављеним у врхунским светским часописима, у складу са стандардима које утврђује Национални савет.“ Није јасан *ratio legis* за ову одредбу. Углед универзитета у Србији и њихово рангирање углавном се дугује ауторима из области математике и физике, а не медицинских наука. Због чега онда изузетак који је учињен ставом 4 овог члана не би био прописан и за друге дисциплине?! Одредба делује као да је унета у Предлог по утицајем неког лобија. Ако такав постоји, нека се огласи. До тада, а и након тога, предлажемо да се став 4 овог члана брише или да изузеци ове врсте не постоје, већ се критеријуми једнако примењују на све дисциплине.

Додатно, у члану 8 прве две исправке су правописне грешке, а остало је изједначавање поступка одбране докторске дисертације и уметничког пројекта.

У члану 9 се амандманском интервенцијом исправља грешка и изједначава се поступак архивирања докторске дисертације и уметничког пројекта.

А М А Н Д М А Н Х I V

У члану 44, став 1, речи „стручну, уметничку“ замењају места у „уметничку, стручну“, тако да став 1 члана 44 гласи:

Универзитет је самостална високошколска установа која у обављању своје делатности обједињује образовну, научноистраживачку, уметничку, стручну и иновациону делатност, као компоненте јединственог процеса високог образовања.

О б р а з л о ж е њ е

Најзначајније делатности у високом образовању су научна (односно научно-истраживачка) и уметничка. Стручна делатност по значају долази после научне и уметничке (видети као пример чланове 3. и 4. предлога Закона, у овим, као и многим другим члановима, наведен је исправан редослед).

А М А Н Д М А Н Х V

У члану 57, став 5, брише се реч „научно-“, тако да се став 5 мења и гласи:

Универзитет има у свом саставу факултете, уметничке академије или друге високошколске јединице, институте, истраживачке центре, иновационе центре, центре за трансфер технологија, центре за каријерно вођење, саветовање и подршку студентима, центре изузетних вредности и друге организационе јединице, ради остваривања студијских програма из сродних дисциплина, научних истраживања, и уметничког рада, развоја иновација и трансфера знања, као и ефикаснијег коришћења ресурса.

Образложење

Овом изменом омогућава се постојање и уметничко-истраживачких центара (Уметничко-истраживачки рад је предвиђен чланом 59, став 3 Предлога закона).

АМАНДМАН XVI

У члану 59, мењају се:

Став 1, тако што се реч „стваралаштва“ замењује речју „уметности“ и гласи:

Универзитет обавља научноистраживачки и уметнички рад у циљу развоја науке и уметности, унапређивања делатности високог образовања, односно унапређивања квалитета наставе, усавршавања научног и уметничког подмлатка, увођења студената у научноистраживачки односно уметнички рад, као и стварања материјалних услова за рад и развој универзитета.

Став 2 брише се.

Став 3 мења се тако што се реч „интерпретацију“ замењује речју „извођаштво“ и гласи:

Уметнички рад на универзитету подразумева стваралаштво, извођаштво и уметничко истраживање, а остварује се кроз уметничке пројекте.

Став 4 брише се.

Образложење

Став 1 овог члана садржи елементарну грешку коју амандманом исправљамо и наиме – научноистраживачки рад развија науку, а уметнички уметност, не стваралаштво (како је наведено).

У погледу става 2, начин на који је формулисана ова одредба значи да се научни рад остварује само кроз наведена истраживања. Наука је много више од основних, развојних и примењених истраживања, односно не може се свести само

на истраживање, већ је битан и резултат. Стога је једино адекватно решење брисање овог става.

Став 3 захтева амандманску измену уводећи адекватну терминологију, односно термин „извођаштво“, који се користи у високом образовању – уже области музичке уметности, на коју се ова одредба највише односи, су композиција и извођачке уметности, а не интерпретаторске уметности.

Став 4 изискује брисање, као што је амандманом предложено, с обзиром да ова одредба упућује на то да је научноистраживачки ии уметнички рад само што се обавља или организује у складу са законом. То је у супротности са Уставом Србије и чланом 73 исотг, по коме је научно, односно уметничко стваралаштво слободно.

А М А Н Д М А Н XVII

У члану 62 мењају се:

Став 1, тако што се бришу речи „чији је оснивач Република“.

Став 3, тако што се бришу речи „чији је оснивач Република“.

О б р а з л о ж е њ е

Ставовима чије брисање прелажемо амандманом уређује се састав и број чланова Савета само ако је оснивач Република. То значи да се оне установе чији оснивач није Репубика у потпуности препуштају вољи тзв. власника, па нпр. број чланова Савета може бити и 3 – услови за „колективно тело“ су испуњени. Због дубоко неједнаких услова, неоправданих разлика и препуштања (само)вољи „газде“ приватне установе, брисање ових ставова сматрамо оправданим.

А М А Н Д М А Н XVIII

Члан 65, став 4, мења се тако што се део става „односно наставно-уметничко веће“ мења у „наставно-уметничко, односно наставно-уметничко-научно веће“ и гласи:

Стручни орган универзитета је сенат, а стручни орган факултета, односно уметничке академије је наставно-научно, наставно-уметничко, односно наставно-уметничко-научно веће, стручни орган високе школе је наставно веће, високе школе струковних студија је наставно-стручно веће, а института у саставу универзитета је научно веће.

Образложење

Велики број уметничких факултета у Србији има студијске програма и из научних (науке о уметности) и из уметничких области. Зато је ова терминолошка одредница неопходна. (већ је у примени на факултетима)

АМАНДМАН XIX

Члан 74, став 6, мења се тако што се иза речи „има научни назив доктора наука,“ бришу речи „односно уметнички назив доктора уметности“ и исте додају после речи „са рецензијама“, тако да став 6 члана 74 гласи:

У звање доцента може бити изабрано лице које је претходне степене студија завршило са просечном оценом најмање осам (8), односно које има најмање три године педагошког искуства на високошколској установи, има научни назив доктора наука и има научне, односно стручне радове објављене у научним часописима или зборницима, са рецензијама, односно уметнички назив доктора уметности и уметничка остварења.

Образложење

Само је измењен редослед речи да се правописно појасни шта се односи на науку, а шта на уметност.

АМАНДМАН XX

Члан 74, став 11, мења се тако што се иза речи „са рецензијама,“ бришу речи „односно већи број признатих уметничких остварења значајних за развој

уметности" и исте додају након реши „или домаћим научним скуповима“, а речи „односно уметничко-наставног“ убацују испред речи „подмлатка“, тако да став 11 члана 74 гласи:

У звање редовног професора може бити изабрано лице које поред услова из става 8. овог члана има и већи број научних радова који утичу на развој научне мисли у ужој области објављених у међународним или водећим домаћим часописима, са рецензијама, већи број научних радова и саопштења изнетих на међународним или домаћим научним скуповима, односно већи број признатих уметничких остварења значајних за развој уметности, објављен уџбеник или монографију или оригинално стручно остварење, остварене резултате у развоју научно-наставног, односно уметничко-наставног подмлатка на факултету, учешће у завршним радовима на специјалистичким и мастер академским студијама.

Образложење

Прва исправка је као и претходни амандман техничка исправка која појашњава реченицу. Друга исправка се односи на изједначавање третмана наставника у пољу науке и уметности (уметничко-наставни подмладак се наводи у члану 75. предлога закона, тако да је у овом члану вероватно случајно изостављен).

АМАНДМАН XXI

Члан 75, став 1, мења се тако што се реч „стручне“ замењује речју „уметничке“, а даље потом реч „уметничке“ замењује речју „стручне“, тако да став 1 члана 75 гласи:

Високошколска установа расписује конкурс за стицање звања и заснивање радног односа наставника за уже научне, уметничке, односно стручне области утврђене општим актом високошколске установе.

Образложење

Уметничка област по значају се наводи пре стручне области.

А М А Н Д М А Н XXII

Члан 75, став 8, мења се тако што се најпре реч „истраживачког“ замењује речју „уметничког“, а потом се реч „уметничког“ замењује речју „истраживачког“, тако да став 8 члана 75 гласи:

Приликом избора у звања наставника, универзитет и високошколска установа цени следеће елементе: оцену о резултатима образовног, научног, уметничког, односно истраживачког рада, оцену о ангажовању у развоју наставе и развоју других делатности високошколске установе, оцену о резултатима.

О б р а з л о ж е њ е

Научни и уметнички рад по значају се наводе пре истраживачког рада. (уз додатну напомену да и научни и уметнички рад садрже истраживачки рад као једну од својих компоненти).

А М А Н Д М А Н XXIII

Члан 75, став 9, мења се тако што се иза речи „научноистраживачког,“ убацују речи „односно уметничког“, те став 9 члана 75 гласи:

Оцена о резултатима научноистраживачког, односно уметничког рада даје се на основу услова из члана 74. став 12. овог закона..

О б р а з л о ж е њ е

Минимални услови за избор у звања наставника на универзитету које је 24. октобра 2016. године донео Национални савет за високо образовање, а на које се позива предметни члан односе се и на науку и на уметност.

А М А Н Д М А Н XXIV

Члан 78, став 7, мења се и гласи:

Члан САНУ у радном саставу, који је пре пензионисања имао наставно или научно звање, може учествовати у извођењу свих облика наставе на докторским академским студијама, бити ментор и члан комисија у поступку израде и одбране докторске дисертације, **односно докторског уметничког пројекта** бити члан комисије за припремање предлога за избор наставника универзитета и учествовати у научноистраживачком, **односно уметничком** раду.

Образложење

Изједначавање права чланова САНУ из поља науке и уметности.

АМАНДМАН XXV

Члан 93. став3. мења се и гласи:

Наставнику из става 1. овог члана може се продужити радни однос ако има најмање 20 година радног искуства у високом образовању и ако је након стицања звања редовног професора остварио резултате у научном раду, односно у уметничком стваралаштву и у развоју научнонаставног **односно уметничконаставног** подмлатка на факултету који су потребни за избор у звање редовног професора на основу члана 74. ст. 10-12 овог закона.

Образложење

Усклађивање са члановима 74 и 75 Предлога закона.

АМАНДМАН XXVI

Члан 104, став 6, брише се.

Образложење

Уз овакву одредбу немогуће је израчунати просечну оцену студента, те је једино оправдано решење брисање овог става.

АМАНДМАН XXVII

Наслов испред члана 110 мења се и гласи:

Стручни, академски, научни и уметнички називи

Образложење

Члан се односи и на научне и на уметничке називе.

АМАНДМАН XXVIII

Члан 110, став 8, мења се и гласи:

Лице које заврши докторске, односно академске студије трећег степена, стиче научни назив доктор наука, односно **уметнички назив** доктор уметности, са знаком поља, односно области.

Образложење

Исправан и потпун термин је “уметнички назив доктор уметности” (видети став 10 истог члана, у том ставу назив је исправно наведен).

А М А Н Д М А Н XXIX

Члан 134, став 2, мења се и гласи:

Евиденција из става 1. овог члана обухвата: презиме, име једног родитеља и име, датум и место рођења, држављанство, адресу и број телефона имаоца стране високошколске исправе – подносиоца захтева; назив високошколске установе која је издала исправу, место и државу, трајање студија (студијског програма), врсту и степен студија, смер студија (програм, дисциплину), стручни, академски, научни, **уметнички** назив, број и датум акта о вредновању страног студијског програма и назив органа који га је донео, број и датум акта о додатним испитима, број и датум акта о положеним додатним испитима, број и датум решења о признавању стране високошколске исправе и кратак садржај диспозитива решења.

Образложење

Изостављен је термин уметнички назив предвиђен у члану 110.

А М А Н Д М А Н XXX

Члан 149 допуњује се ставом 3 који гласи:

Стручни назив специјалисте струковних студија који је стечен завршавањем специјалистичких струковних студија у складу са Законом о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 76/05, 100/07 – аутентично тумачење, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 – аутентично тумачење, 68/15 и 87/16), у погледу права која из њега произилазе, изједначен је са стручним називом из члана 110, став 7 овог Закона. („Лице које заврши мастер струковне студије стиче стручни назив струковни мастер са знаком звања другог степена мастер струковних студија из одговарајуће области“.)

Образложење

У предметном Предлогу закона уочен је пропуст који ће угрозити права више хиљада лица која су завршила специјалистичке струковне студије другог степена високог образовања.

По тренутно важећем Закону о високом образовању, у члану 25, специјалистичке струковне студије дефинисане су као студије другог степена високог образовања и као такве наведене у многим законским и подзаконским актима. Међутим, у овом Предлогу закона о високом образовању, старе специјалистичке струковне студије другог степена високог образовања се укидају, а отварају се нове специјалистичке струковне студије првог степена високог образовања.

Сходно томе, у прелазним и завршним одредбама Предлога закона прописане су заштитне одредбе за сва лица која су стекла стручни назив струковног специјалисте другог степена високог образовања (члан 149).

Међутим, осим заштитне одредбе у ставу 2 члана 149, неопходно је да лица која су стекла назив специјалисте струковних студија другог степена високог образовања по прописима који су важили до дана ступања на снагу новог закона у погледу права која из њега произилазе, буду изједначена са одговарајућим називом другог степена високог образовања (мастер струковне студије).

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

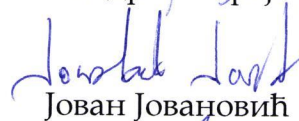
Мариника Тепић

Соња Павловић

Александра Чабраја

Јован Јовановић

Зоран Живковић

ПРИМЉЕНО: 20. 09. 2017

944

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	612-2444		15

Republika Srbija
Narodna skupština
19. septembar 2017.,
Beograd

Na osnovu člana 161. Poslovnika o radu Narodne skupštine, na Prijedlog zakona o visokom obrazovanju, podnosim

AMANDMAN

Član 62., stav 5. mijenja se i glasi:

„Od ukupnog broja članova savjeta univerziteta, fakulteta, odnosno umjetničke akademije u sastavu univerziteta i akademije strukovnih studija kao i savjeta visoke škole i visoke škole strukovnih studija, predstavnici visokoškolske ustanove čine 45%, predstavnici osnivača 40% i predstavnici studenata 15%.“

Образложење

U cilju pune kontrole trošenja budžetskih sredstava i neophodne ravnoteže uticaja u visokoškolskim ustanovama neprihvatljiv je nadpolovičan uticaj uposlenih u savjetu visokoškolske ustanove.

Narodni poslanik

Muftija Muamer Zukorlić

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА САВЕЗ ВОЈВОЂАНСКИХ МАЂАРА - ПАРТИЈА ЗА
ДЕМОКРАТСКО ДЕЛОВАЊЕ
20.09.2017. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

ПРИМЉЕНО: 20. 09. 2017

Орг. јед.	Број	Прилог	Веднос.
01612-2444			

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије подносимо амандмане на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ.

АМАНДМАН I

У члану 62. Предлога закона у ставу 3. после речи: „а на којој се настава у целини или делимично изводи на језику националне мањине“ додаје се реч: „национални“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Разлог подношења амандмана је усклађивање са одредбама Закона о националним саветима националних мањина („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 20/14-Одлука УС и 55/14):

Члан 2. став 2.: „Национални савет представља националну мањину у области образовања, културе, обавештавања на језику националне мањине и службене употребе језика и писма, учествује у процесу одлучивања или одлучује о питањима из тих области и оснива установе, привредна друштва и друге организације из ових области.“

Члан 12. став 3.: „У области високог образовања у установама чији је оснивач Република, национални савет даје мишљење о кандидатима предложеним за органе руковођења и управљања високошколске установе на којој се настава у целини или делимично изводи на језику националне мањине.“

Из наведених законских одредби неспорно је да у члану 62. став 3. Предлога закона мишљење о кандидатима предложеним за савет високошколске установе даје национални савет националне мањине, а не савет националне мањине.

АМАНДМАН II

У члану 64. Предлога закона у ставу 10. после речи: „а на којој се настава у целини или делимично изводи на језику националне мањине“ додаје се реч: „национални“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Образложење је идентично образложењу за Амандман I.

АМАНДМАН III

У члану 118. Предлога закона у ставу 4. после речи: „подаци о претходно завршеном образовању“ додају се речи: „језик на коме је стечено основно и средње образовање“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Разлог подношења амандмана је потпунија евиденција студената, у циљу праћења, проучавања и унапређења образовног нивоа студената у процесу образовања, планирања образовне и уписне политике и остваривања права на издавање јавне исправе.

АМАНДМАН IV

У члану 119. Предлога закона у ставу 1. тачка 2) после речи: „претходно завршено образовање“ додају се речи: „језик на којем је стечено основно и средње образовање“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Образложење идентично образложењу за Амандман III.

АМАНДМАН V

У члану 120. Предлога закона у ставу 2. после речи: „степен стручне спреме“ додају се речи: „језик на коме је стечено основно и средње образовање“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

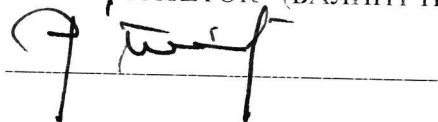
Амандманом предложена корекција текста Предлога закона је неопходан предуслов за реализацију уставне одредбе из члана 77. став 2. Устава РС која предвиђа да се при запошљавању у државним органима, јавним службама, органима аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе води рачуна о националном саставу становништва и одговарајућој заступљености припадника националних мањина.

Закон о заштити права и слобода националних мањина („Службени лист СРЈ“ бр. 11/02, „Службени лист СЦГ“, бр. 1/03-Уставна повеља и „Службени гласник РС“, бр. 72/09-др.закон и 97/13-Одлука УС) у члану 21. одређује да сеприликом запошљавања у јавним службама води рачуна о националном саставу становништва, одговарајућој заступљености и о познавању језика који се говори на подручју органа или службе.

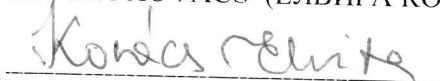
Чланом 4. став 1. тачка 2) подтачка 9)) Закона о регистру запослених, изабраних, именованих, постављених и ангажованих лица код корисника јавних средстава („Службени гласник РС“, бр. 68/15 и 79/15-испр.) је прописано да регистар запослених садржи и податак: језик на коме је стечено основно и средње образовање.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

BÁLINT PÁSZTOR (БАЛИНТ ПАСТОР)

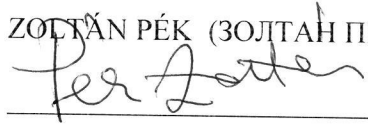

ELVIRA KOVÁCS (ЕЛВИРА КОВАЧ)

ÁRPÁD FREMOND (ΑΡΠΑΔ ΦΡΕΜΟΝΔ)

ZOLTÁN RÉK (ΖΟΛΤΑΗ ΠΕΚ)

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група Демократска странка
20. септембар 2017. године
Београд

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 20. 09. 2017

Орг. ред.	Број	Прилог	Вредност
01	612-2447		14

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона
о високом образовању, подносимо следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У члану 3. Након тачке 2) додаје се нова тачка 2а) која гласи:

"2а) непрекидно обављање трансфера и креирање научних знања и стручних компетенција којима се омогућава, у првом реду, социјални, културни, економски и други напредак наше земље и њених грађана, у стално променљивим околностима живота и развоја."

Након тач. 6) додаје се нова тачка 6а) која гласи:

"6а) преузимање улоге иницијатора бржег подизања квалитета образовања на свим нивоима тако што ће висок квалитет докторских студија деловати на подизање квалитета образовног система од ових студија наниже."

О б р а з л о ж е њ е

На овај начин допуњени циљеви ближе осликавају мисију високог образовања и у сагласности су са Стратегијом развоја образовања до 2020. године

А М А Н Д М А Н II

У члану 4. након тачке 3) додаје се тачка 3а) која гласи:

"3а) академска честитост

О б р а з л о ж е њ е

Принцип академске честитости посебно је важан у условима када су научни радови и научна звања највиших државних функционера под знаком питања.

А М А Н Д М А Н III

Након члана 7. додају се нови назив изнад члана 7а и нови члан 7а, који гласе:

"Академска честитост

7а.

Принцип академске честитости заснива се на самосталној изради научних радова и стриктном поштовању туђих ауторских права, као и на интегритету у научноистражовачком раду у циљу очувања достојанства професије, развијању и унапређивању морално-етичких вредности, заштити вредности знања и уважавању и подизању свести о одговорности истражовала у научноистраживачком раду.

О б р а з л о ж е њ е

Принцип академске честитости посебно је важан у условима када су научни радови и научна звања највиших државних функционера под знаком питања.

А М А Н Д М А Н IV

У члану 11. став 1. Број "17" замењује се речју "18", а реч: „Влада“ замењује се речима: „Народна скупштина Републике Србије (у даљем тексту: Народна скупштина)“.

У ставу 1. након тачке 2, додаје се тачка 2а) која гласи:
"2а) један члан из реда студената

Став 8. реч: „Влади“, замењује се речима: „Народној скупштини“.

Став 9. реч: „Влада“ замењује се речима: „Народна скупштина“.

У ставу 10. Након речи "лице" додају се речи "које је у претходне три године"

Став 12. реч: „Влада“ замењује се речима: „Народна скупштина“.

Став 14. мења се и гласи:

„Чланови Националног савета имају право на накнаду за рад у висини коју утврди Народна скупштина, на предлог надлежног одбора Народне скупштине.“

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је потребно да Народна скупштина као највише представничко тело и носилац законодавне власти именује чланове Националног савета.

А М А Н Д М А Н V

Члан 12. мења се и гласи:

”Члан 12.

Национални савет:

- 1) прати развој високог образовања и његову усклађеност са европским и међународним стандардима;
- 2) предлаже министарству надлежном за послове високог образовања (у даљем тексту: Министарство) политику високог образовања;
- 3) даје мишљење о политици уписа на високошколске установе;
- 4) даје мишљење у поступку доношења прописа којима се уређују питања од значаја за делатност високог образовања;
- 5) предлаже Влади нормативе и стандарде рада високошколских установа, као и материјална средства за њихово остваривање, по прибављеном мишљењу Конференције универзитета и Конференције академија струковних студија;
- 6) утврђује научне, уметничке, односно стручне области у оквиру поља из члана 27. овог закона, на предлог Конференције универзитета и Конференције академија струковних студија;
- 7) утврђује стандарде за самовредновање и оцењивање квалитета високошколских установа;
- 8) утврђује стандарде и поступак за спољашњу проверу квалитета високошколских установа;
- 9) утврђује стандарде за почетну акредитацију;
- 10) утврђује стандарде и поступак за акредитацију високошколских установа;
- 11) утврђује стандарде и поступак за акредитацију студијских програма;
- 12) одлучује у другом степену по жалбама у поступку акредитације;

- 13) утврђује минималне услове за избор у звања наставника, на предлог Конференције универзитета, односно Конференције академија струковних студија, имајући у виду одговарајуће критеријуме министарства надлежног за научноистраживачку делатност;
- 14) утврђује листу стручних, академских и научних назива са знаком звања одговарајућег степена студија из одговарајућих области и скраћенице стручних, академских и научних назива;
- 15) предлаже Министарству национални оквир квалификација за ниво високог образовања;
- 16) обавља и друге послове, у складу са законом. Акти из тач. 6)-11) и тач. 13) и 14) овог члана објављују се у "Службеном гласнику Републике Србије".

О б р а з л о ж е њ е

Противимо се очигледној намери министра да развласти Национални савет за високо образовање и део његових важних надлежности додели себи.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 13. Став 5, реч "Влади" заменити речима "Народној скупштини".

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је потребно да Народна скупштина као највише представничко тело и носилац законодавне власти именује чланове Националног савета. Исто тако, према мишљењу Агенције за борбу против корупције, треба законом дефинисати критеријуме према којима Национални савет за високо образовање може да оснива радна тела.

А М А Н Д М А Н VII

У члану 14. став 1. мења се и гласи:

„Ради обављања послова акредитације, провере квалитета високошколских установа и јединица у њиховом саставу, вредновања студијских програма и обезбеђивања квалитета у високом образовању Народна скупштина образује Национално акредитационо тело.“

Став 4. мења се и гласи:

„Национално акредитационо тело подноси Народној скупштини извештај о свом раду најмање једанпут годишње, а изузетно и на захтев Националног савета и Министарства.“

Образложење

Потребно је да Народна скупштина као највише представничко тело и носилац законодавне власти образује Национално акредитационо тело.

АМАНДМАН VIII

У члану 16. став 2. мења се и гласи:

„Управни одбор има 10 чланова које бира Национални савет на основу предлога Конференције универзитета и Конференције академија и високих школа, с тим да ни један од предлагача не може предложити више од једног кандидата за члана Управног одбора.“

Став 3. брише се.

Образложење

Национално акредитационо тело треба да буде независно и самостално, те не би требало да његов Управни одбор именује Влада, већ Национални савет за високо образовање.

АМАНДМАН IX

У члану 18. став 3. мења се и гласи:

„Директор се бира на период од пет година, без могућности поновног једног избора.“

Образложење

Да би се обезбедила што већа самосталност директора, он не би требало да има могућност поновног избора, јер поновни избор може довести до утицаја поједних актера на директора у току његовог првог мандата.

Образложење

Она је до сада обављала тај посао који сада прелази на акредитационо тело, сада је само стручна комисија. Изменом начина избора чланова комисије била би угрожена њена независност, што би било у супротности са препорукама свих међународних стандарда за акредитацију и контролу квалитета.

А М А Н Д М А Н Х

Назив члана 20. мења се и гласи:

„Комисија за акредитацију и проверу квалитета“

У члану 20. став 1. мења се и гласи:

„Стручни орган Националног акредитационог тела је Комисија за акредитацију и проверу квалитета (у даљем тексту: Комисија за акредитацију).“

Став 4. мења се и гласи: „Чланове Комисије за акредитацију бира Национални савет из реда истакнутих редовних професора, научника, уметника и стручњака, на предлог Конференције универзитета, односно Конференције академија и високих школа струковних студија»

О б р а з л о ж е њ е

Она је до сада обављала тај посао који сада прелази на акредитационо тело, сада је само стручна комисија. Изменом начина избора чланова комисије била би угрожена њена независност, што би било у супротности са препорукама свих међународних стандарда за акредитацију и контролу квалитета.

А М А Н Д М А Н Х I

У члану 21. став 1. додати нове тачке 6) до 11) које гласе:

“6) предлаже Националном Савету стандарде за самовредновање и оцењивање квалитета високошколских установа

7) предлаже Националном Савету стандарде за спољашњу проверу квалитета високошколских установа

8) предлаже Националном Савету стандарде за почетну акредитацију

9) предлаже Националном Савету стандарде и поступак за акредитацију високошколских установа

10) предлаже Националном Савету стандарде и поступак за акредитацију студијских програма

11) помаже и сарађује са високошколским установама у обезбеђивању и унапређењу њиховог квалитета”

О б р а з л о ж е њ е

КАПКУ су новим законом одузета многа важна овлашћења која, по нашем мишљењу морају да му припадају

А М А Н Д М А Н XII

У члану 23. став 8. мења се и гласи:

«У поступку акредитације Национално акредитационо тело:

- 1) издаје уверење о акредитацији високошколске установе, односно студијског програма;
- 2) упућује високошколској установи акт упозорења, којим се указује на недостатке у погледу испуњености услова, квалитета рада високошколске установе, односно студијског програма, и оставља рок за отклањање наведених недостатака, с тим што по истеку тог рока одлучује о захтеву;
- 3) доноси решење којим се одбија захтев за акредитацију.»

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је предложено решење у колизији са Препорукама евалуационог тима ENQA за стандард ESG 2.6. «Процедуре праћења» у којима стоји обавеза конзистентне имплементације ових процедура. Србија је добила прелазну оцену за овај стандард на бази тога што смо имали у процедури акредитације предвиђен акт упозорења, а по препоруци смо увели и процедуру накнадног праћења у поступак спољашње провере квалитета. Сматрам да би испуњење овог стандарда било угрожено избацивањем Акта упозорења из члана 23, став 8

А М А Н Д М А Н XIII

Члан 31. став 1. мења се и гласи:

”Министарство:

- 1) предлаже Влади политику високог образовања;

- 2) планира политику уписа студената на студије које остварују високошколске установе чији је оснивач Република, односно Аутономна покрајина Војводина, на предлог Националног савета;
- 3) прати развој високог образовања;
- 4) издаје дозволу за рад високошколских установа;
- 5) утврђује начин издавања дипломе и додатка дипломи;
- 6) расподељује финансијска средства из буџета Републике намењена високошколским установама и контролише њихово коришћење;
- 7) врши управни надзор;
- 8) стара се о укључивању високошколских установа у процес признавања високошколских квалификација у Европи;
- 9) обавља и друге послове, у складу са законом.”

Образложење

Иницијално предложене тачке 9. и 10. првог става овог члана које се тичу давања сагласности на стандарде и утврђивања поступка за спољашњу проверу квалитета нису у сагласности са ESG стандардом 3.6. “Независност“, као ни са Препорукама из извештаја евалуационог тима ENQA за стандард ESG 3.6

АМАНДМАН XIV

У члану 35. став 2. Тачка 2) брише се

Образложење

Сматрамо да мастер струковне студије не треба да постоје

АМАНДМАН XV

Члан 40. мења се и гласи:

“Студијским програмом основних и специјалистичких студија може бити предвиђен завршни рад.

Студијски програм мастер академских студија и мастер струковних студија садржи обавезу израде завршног рада.

Докторска дисертација је завршни део студијског програма докторских студија, осим доктората уметности који је уметнички пројекат.

Изузетно, докторат наука може да стекне лице магистар наука односно лице са завршеним студијама медицине и завршеном здравственом специјализацијом, на основу одбрањене дисертације засноване на радовима објављеним у врхунским светским часописима, у складу са стандардима које утврђује Национални савет.

Број бодова којима се исказује завршни рад, односно завршни део студијског програма, улазе у укупан број бодова потребних за завршетак студија.

Начин и поступак припреме и одбране завршног рада, уређује се општим актом високошколске установе.

Поступак припреме и услови за одбрану дисертације уређују се општим актом универзитета.

Високошколска установа на којој се брани докторска дисертација дужна је да докторску дисертацију и извештај комисије о оцени докторске дисертације учини доступном јавности, и то у електронској верзији на званичној интернет страници установе и у штампаном облику у библиотеци установе, најмање 30 дана пре усвајања извештаја комисије на надлежном органу, као и до одбране дисертације.

Универзитет је дужан да установи дигитални репозиторијум у којем се трајно чувају електронске верзије одбрањених докторских дисертација, заједно са извештајем комисије за оцену дисертације, подацима о ментору и саставу комисије и подацима о заштити ауторских права, као и да све наведене податке учине јавно доступним.

Копију садржаја који се чува у репозиторијуму универзитет је дужан да у року од три месеца од одбране тезе достави у централни репозиторијум који води Министарство.

Образложење

Лекаре специјалисте и магистре других студијских профила треба изједначити за израду доктората (чл.40, став 4, чл.као и чл.148 Наспрт ЗОВО.: "Студенти уписани на магистарске студије до 10.9.2005. године имају право да заврше студије по започетом плану и програму, условима и правилима студија, најкасније до краја школске 2017/2018. године.")

Дипломске студије трајале су од 8 до 10 семестара, а план је имао много већи број часова него сада. Магистарске студије су трајале 4 семестра обично са 6 двосеместралних испита. Магистарски рад је, по правилу, садржавао оригиналне резултате који су били публиковани.

Не сме се дозволити дискриминација.

Није добро временски ограничавати израду рада или рок трајања дипломе (пример магистри). Истраживања често трају и више година а и деценија (Вера Рубин-астрофизика (тамна маса и енергија), А.Флеминг-медицина (пеницилин), Е.Вајлс-математика (Велика Фермаова теорема из седамнаестог века), М.Миланковић и његов „Канон осунчавања Земље“ ..., свака селекција биљка или животиња, синтеза лекова. (Треба гледати и интересе великих и значајних истраживачких института „Винче“, „Пупин“ и сл.)

АМАНДМАН XVI

У члану 64. став 1. мења се и гласи:

„Орган пословођења универзитета је ректор, факултета – декан, академије струковних студија – председник, високе школе и високе школе струковних студија – директор. Орган пословођења се бира из реда наставника високошколске установе који су у радном односу са пуним радним временом, а изабрани су на неодређено време. Орган пословођења бира се на четири године са могућношћу једног узастопног избора.“

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је боље да мандат траје четири године, јер је три године кратак период за неке озбиљније промене у једној високошколској институцији.

А М А Н Д М А Н XVIII

У члану 82. став 1. мења се и гласи:

„Звања сарадника су: сарадник у настави и асистент .

О б р а з л о ж е њ е

Звање асистент са докторатом аутоматски успорава напредовање и кадровско подмлађивање.

А М А Н Д М А Н XIX

У члану 84. став 7. мења се и гласи:

„Са лицем изабраним у звање асистента закључује се уговор о раду на период од три године, са могућношћу продужења за још три године, након којих постоји могућност додатног продужења од још три године.“

О б р а з л о ж е њ е

Потребно је да могућност продужења буде шест година због докторских студија.

А М А Н Д М А Н XX

У члану 93. став 2. мења се и гласи:

„Наставнику који је испунио услове из става 1. овог члана у звању редовног професора, уколико постоји потреба за наставком рада, може се продужити радни однос уговором са високошколском установом на одређено време до три године, уз могућност додатног продужења за још две године на преузетим обавезама на мастер академским и докторским студијама као ментор или члан комисија у поступку израде и одбране завршних радова односно дисертација на тим студијама, а најдуже до краја школске године у којој навршава 70 година живота“.

Став 4. брише се.

Образложење

Сматрамо да је потребно да се продужи радни однос до три године, а да могућност продужења од две године буде само на постдипломским студијама.

Став 4. је потребно брисати због могућности злоупотребе.

АМАНДМАН XXIII

У члану 105. став 7. мења се и гласи:

„Број испитних рокова је шест, а термини одржавања испитних рокова утврђују се статутом високошколске установе.“

Образложење

Факултети под притиском студентског парламента и жељом за додатном зарадом могу повећавати број испитних рокова и тиме негативно утицати на квалитет и квантитет знања. Сматрамо да је довољно да постоји шест испитних рокова.

АМАНДМАН XXIV

У члану 127. став 8. мења се и гласи:

„Ако самостална високошколска установа у остављеном року из става 7. овог члана, не поништи диплому из разлога утврђених у ставу 1. тач. 2)–4) овог члана министарство образује комисију коју чине научници, односно уметници и стручњаци из одговарајуће уже научне, односно уметничке области, ради сачињавања мишљења на основу ког доносе одлуку о поништавању дипломе.“

Образложење

Формулација става 8. члана 127. Предлога закона оставља могућност злоупотребе приликом доношења одлуке о поништавању дипломе.

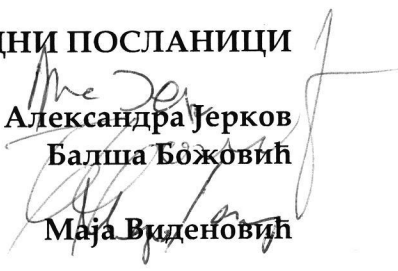
А М А Н Д М А Н XXV

Члан 152. брише се.

Образложење

Овако формулисан члан Предлога закона није довољно јасан и прецизан.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Александра Јерков

Балша Божовић

Маја Виденовић

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група Демократска странка
20. септембар 2017. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 20. 09. 2017

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01612	-2477	/	14

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о високом образовању**, подносим следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о високом образовању, у члану 11. став 1. уводна реченица мења се и гласи:

„Национални савет има 17 чланова, које именује Народна скупштина Републике Србије (у даљем тексту: Народна скупштина), водећи рачуна о заступљености оба пола, и то:“

Став 8. реч: „Влади“, замењује се речима: „Народној скупштини“.

Став 9. реч: „Влада“ замењује се речима: „Народна скупштина“.

Став 12. реч: „Влада“ замењује се речима: „Народна скупштина“.

Став 14. реч: „Влада“ замењује се речима: „Народна скупштина, на предлог надлежног одбора Народне скупштине“.

О б р а з л о ж е њ е

Досадашњи Национални савет је бирала Народна скупштина која је највеће представничко тело грађана и странака изабраних на непосредним изборима. Пре избора у Народној скупштини, постоји и надлежни Одбор Народне скупштине који разматра предлоге, а у самој Скупштини се чују различита мишљења разних политичких учесника и обезбеђује неки вид јавности. Предлагач није дао објашњење које су се то друштвено, политичке, економске или друге околности промениле и односу на раније решење. Питање је како ће се промене у избору овог тела и објашњења за то одразити на европске интеграције и укључивање наших независних тела у релевантне институције европског простора.

А М А Н Д М А Н II

У члану 12. став 1. тач. 6) и 7) бришу се.

Досадашње тач. 8), 9), 10), 11), 12), 13), 14), 15), 16) и 17) постају тач. 6), 7), 8), 9), 10), 11), 12), 13), 14) и 15).

Образложење

Национални савет не треба да буде другостепени орган Националног акредитационог тела и да одлучује о жалбама на решења о акредитацији, с обзиром на формирање националног акредитационог тела као посебног независног тела са својством правног лица. О жалби треба да одлучује посебно тело, може да буде Комисија за жалбе, јер Национални савет нема надлежност да одлучује о акредитацији и да доноси решења о акредитацији.

Национални савет не треба да утврђује смернице у вези са организацијом, спровођењем кратког програма студија и издавањем одговарајућег сертификата, јер је то у надлежности високошколских установа.

АМАНДМАН III

У члану 20. став 6. мења се и гласи:

„Чланови Комисије за акредитацију бирају се на пет година са могућношћу још једног избора.“

Образложење

Потребно је враћање на стари закон и ограничење личног мандата на максимум два. Довољно је лоше што Влада бира Управни одбор Националног акредитационог тела, који бира и директора и чланове Комисије за акредитацију, па је добро да се бар лични мандат ограничи.

АМАНДМАН IV

У члану 21. став 2. тач. 1) и 2) мењају се и гласе:

„1) образује поткомисије за образовно-научна поља, односно образовно-уметничко поље из члана 37. овог закона у чијем раду обавезно учествују представници студената;

2) образује поткомисију за спољашњу проверу квалитета у чијем раду обавезно учествују представници студената;“

Образложење

Предложени амандман је у складу са изменама европских стандарда и смерница (ESG) из 2015. године којима се предлаже обавеза укључивања представника студената у процесе спољашње провере квалитета у високом образовању (нови ESG стандард 2.4.).

АМАНДМАН V

У члану 23. став 8. после тачке 2) додаје се тачка 3) која гласи:

„3) упућује високошколској установи акт упозорења, којим се указује на недостатке у погледу испуњености услова, квалитета рада високошколске установе, односно студијског програма, и оставља рок за отклањање наведених недостатака, с тим што по истеку тог рока одлучује о захтеву;“

Досадашње тач. 3) и 4) постају тач. 4) и 5).

Ст. 11-20. бришу се.

О б р а з л о ж е њ е

Потребно је враћање на стари закон и ограничење личног мандата на максимум два. Довољно је лоше што Влада бира Управни одбор Националног акредитационог тела, који бира и директора и чланове Комисије за акредитацију, па је добро да се бар лични мандат ограничи.

Такође, сматрам да је потребно брисати ст. 11-20. зато што би требало да се овај изузетно одговоран део процеса обезбеђења квалитета дефинише посебним чланом Закона.

А М А Н Д М А Н VI

После члана 23. додају се назив члана и члан 23а који гласе:

„Комисија за жалбе 23а

Комисија за жалбе је независно експертско тело које разматра и одлучује по жалбама на одлуке којима се одбија акредитација установе, односно студијског програма.

Комисија за жалбе има седам чанова.

Чланови Комисије за жалбе чине:

- 1) по један члан из сваког образовно-научног поља, односно образовно-уметничког поља из реда веома истакнутих редовних професора са искуством у пословима обезбеђења квалитета у високом образовању (укупно 5), на предлог Конференције универзитета;
- 2) два члана из реда професора струковних школа, на предлог Конференције академија струковних студија.

Национални савет за високо образовање бира чланове Комисије за жалбе у року од 30 дана од дана пријема предлога на предлог КОНУС-а и КАСС-а. ???

Мандат члана Комисије за жалбе траје пет година. Исто лице може бити изабрано за члана Комисије за жалбе највише два пута.

У раду Комисије за жалбе може учествовати и истакнути међународни експерт.

Комисија за жалбе ради и одлучује на седницама у складу са пословником који доноси.

Комисија за жалбе доноси одлуку по жалби на решење Комисије за акредитацију у року од 90 дана од дана подношења жалбе.

Решење Комисије за жалбе је коначно. Против решења Комисије за жалбе може се водити управни спор.

Чланови Комисије за жалбе имају право на накнаду за рад у висини коју утврди Влада.“

Образложење

Неопходно је унети измене у жалбени поступак а што се постиже образовањем сталне Комисије за жалбе која ће доносити одлуке, а не Национални савет. То је у складу са стандардима ENQA (ESG 3.6. „Независност“) који се тичу формирања потпуно независног експертског тела које би спроводило жалбени поступак у процесима акредитације. На овај начин би се чланови НСВО растеретили великог посла, а сам поступак би се одвијао на крајње професионалан начин.

АМАНДМАН VII

У члану 31. став 1. тач. 7) и 8) бришу се.

Досадашња тачка 9) постаје тачка 7).

Образложење

Сматрам да обавезе из тач. 7) и 8) не би требало да буду у надлежности Министарства.

Наиме, код тачке 7) зашто Министарство треба да врши управни надзор над законитошћу прописа које доноси НСВО, када је чланом 13. став 4. Закона прописано да „Стручне, административно-техничке и информатичке послове за потребе НСВО и његових радних тела обавља Министарство“. Дакле, сва акта која су у надлежности НСВО свакако пролаже кроз правну службу (стручни послови) Министарства, па нема потребе да стоји у Закону да Министарство врши надзор над законитошћу тих аката.

Тачку 8) треба брисати јер је у супротности са принципом независности стручног органа које спроводи акредитацију и спољашњу проверу квалитета. Поступак за спољашњу проверу треба да донесе Национално акредитационо тело које се сада формира као независно тело за акредитацију.

АМАНДМАН VIII

У члану 34. став 4. брише се.

Образложење

У члану 34. став 4. није јасно дефинисан. Дефинише се као програм студија, али то није студијски програм за стицање дипломе јер се издаје обичан сертификат. Зато се овај програм и уклапа у постојећи Закон о високом образовању као програм доживотног учења и зато овај став 4. треба брисати.

АМАНДМАН IX

У члану 52. став 5. после речи: „пријема“, додаје се реч: „захтева“.

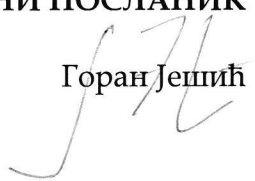
Став 9. тачка 3) испред речи: „одговарајућег“, додаје се реч: „осигураног“.

Образложење

Овим амандманом у ставу 5. прецизније се одређује шта је предмет пријема док је у ставу 9. избачена реч „осигураног“ што значи да високошколске установе у почетној акредитацији не морају да докажу да имају обезбеђен простор а требало би и да приложе доказ о томе (уговор о закупу или у власништву).

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Горан Јешић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Демократска странка
20. септембар 2017. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 20. 09. 2017

Органи	Број	Прилог	Вредност
01612-2444/			
14			

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о високом образовању, подносим следеће амандмане:

АМАНДМАН I

У Предлогу закона о високом образовању, у члану 12. став 1. тач. 10), 11), 12), 13) и 14) мењају се и гласе:

„10) утврђује стандарде за самовредновање и оцењивање квалитета високошколских установа на предлог Националног акредитационог тела, министарства одговорног за област просвете и самосталних високошколских установа;

11) утврђује стандарде за спољашњу проверу квалитета високошколских установа на предлог Националног акредитационог тела, министарства одговорног за област просвете и самосталних високошколских установа;

12) утврђује стандарде за почетну акредитацију на предлог Националног акредитационог тела, министарства одговорног за област просвете и самосталних високошколских установа;

13) утврђује стандарде и поступак за акредитацију високошколских установа на предлог Националног акредитационог тела, министарства одговорног за област просвете и самосталних високошколских установа;

14) утврђује стандарде и поступак за акредитацију студијских програма на предлог Националног акредитационог тела, министарства одговорног за област просвете и самосталних високошколских установа;”

Став 3. мења се и гласи:

„Акте из става 1. тач. 8)–16) овог члана Национални савет доноси после обавезне јавне дискусије, у којој обавезно позива представнике свих самосталних високошколских установа, а које објављује у „Службеном гласнику Републике Србије”.”

Образложење

Предлог Закона даје право на предлагање стандарда квалитета образовања само Националном акредитованом телу, које треба да спроводи те стандарде. На тај начин, орган који треба да спроводи стандарде, има ексклузивно право и да их предлаже, што му даје искључиву надлежност на доношење и спровођење стандарда. Сматрам да и министарство надлежно за област просвете, као и све самосталне високошколске установе (универзитети, академије струковних студија) такође треба да имају право да предлажу Националном савету стандарде. Није јасно зашто би то право, имало само Национално акредитационо тело. На овде предложени начин, то право се проширује и на надлежно министарство и на саме сталне високошколске установе, тј. на институције које су стручне за оцену квалитета образовања, као и одговорне за функцију квалитета у систему високог образовања.

Друга измена обезбеђује једну демократску институцију – јавну дискусију пре доношења аката који регулишу стандарде квалитета. Нормално је да у дискусији о могућим предлозима учествују и високошколске установе, којих се највише тиче примена тих стандарда. Они најбоље знају недостатке садашњих стандарда и у ситуацији су да предложе боља решења.

АМАНДМАН II

У члану 16. став 2. мења се и гласи:

„Управни одбор има 10 чланова које бира Национални савет за високо образовање на основу предлога универзитета и Конференције академија и високих школа, с тим да ни један од предлагача не може предложити више од једног кандидата за члана Управног одбора.“

Став 3. брише се.

Став 4. мења се и гласи:

„Чланови управног одбора бирају се на период од четири године, без могућности још једног избора.“

Образложење

Национално акредитационо тело треба да буде независно и самостално, те не би требало да његов Управни одбор именује Влада, већ Национални савет за високо образовање. Да би се обезбедила што већа самосталност чланова Управног одбора, они не би требало да имају могућност поновног избора, јер поновни

избор може довести до утицаја појединих актера на њих у току његовог првог мандата.

АМАНДМАН III

У члану 18. став 3. мења се и гласи:

„Директор се бира на период од пет година, без могућности још једног избора.“

Образложење

Да би се обезбедила што већа самосталност директора, он не би требало да има могућност поновног избора, јер поновни избор може довести до утицаја појединих актера на директора у току његовог првог мандата.

АМАНДМАН IV

У члану 20. став 4. мења се и гласи:

„Чланове Комисије за акредитацију бира Национални савет за високо образовање, на предлог универзитета и Конференције академија и високих школа, с тим да један предлагач може предложити највише до два кандидата за члана. Национални савет при избору чланова Комисије за акредитацију мора водити рачуна да свако образовно-научно, односно уметничко поље, буде заступљено са по најмање три члана.“

Став 8. мења се и гласи:

„Члан Комисије за акредитацију не може бити лице у радном односу у високошколским установама, већ мора бити у радном односу у Националном акредитационом телу, а не може ни на који начин бити пословно ангажовано од стране високошколске установе или било које организације.“

После става 8. додају се нови ст. 9. и 10. који гласе:

„Члан Комисије за акредитацију може бити емеритус професор или редовни професор, односно професор струковног образовања, који има искуство у руковођењу високошколским установама и познаје високошколски ситем у Србији и у иностранству.“

Члан Комисије за акредитацију не може бити лице изабрано, постављено или именовано на функцију у државном органу, органу аутономне покрајине или локалне самоуправе, или на дужност органа пословођења високошколске установе, лице које је члан Националног савета, као ни лице које је запослено у Националном акредитационом телу.“

Досадашњи ст. 9., 10. и 11. постају ст. 11., 12. и 13.

Образложење

Предлогом да сви универзитети и Комисија могу да имају највише до два члана Комисије за акредитацију, отклања се досадашња пракса која је омогућавала да највећи универзитети имају највише утицаја на избор чланова Комисије за акредитацију, јер они имају и највише чланова у Конференцији универзитета, што је у супротности са тачком 10) члана 4., те предложено решење отклања ову неравноправност самосталних високошколских установа.

Овај предлог отклања законски уграђен сукоб интереса, који је до сада омогућавао да о акредитацији високошколских установа одлучује члан Комисије који је у радном односу у високошколској установи која се акредитује. То је таквим установама обезбеђивало већи утицај на одлуке Комисије за акредитацију. Професионализацијом Комисије за акредитацију, постиже се већа независност чланова Комисије од високошколских установа и знатно већа ефикасност у раду, која је до сада била врло ниска. Такође, и квалитет акредитације ће се подићи, јер ће чланови имати више времена да се посвете анализи рада сваке високошколске установе у процесу акредитације, укључујући и посету и надзор високошколских установа.

Други предложени став обезбеђује већу компетентност чланова Комисије за акредитацију, јер поред високог академског звања (које значи и већу научну, односно уметничку компетентност), обезбеђује да чланови Комисије одлично познају проблеме у управљању и раду високошколских установа, јер имају личног искуства у томе. До сада се дешавало да неки чланови нису имали никаквог искуства у управљању високошколским установама, те нису ни добро познавали све проблеме у њиховом раду.

Трећи предложени став се разликује од става из предлога што изоставља грађане који су чланови органа политичких странака, јер они не могу бити у сукобу интереса, јер не одлучују о питањима која могу бити повезана с високим образовањем, као што је то случај са грађанима који су на функцијама у државним органима или у високошколским установама. Чланство у органима политичких странкама је лично право грађана, и оно нема никакве везе са одлукама које се доносе у државним органима или у високошколским установама.

АМАНДМАН V

У члану 21. став 2. тачка 1) мења се и гласи:

„1) образује подкомисије за сваку образовно-научну област, односно, образовно-уметничку област из члана 37. овог закона, при чему су њихови чланови (сем чланова Комисије за акредитацију), уговором ангажовани стручњаци из ових области и запослени у организацијама, које запошљавају студенте који дипломирају из области која је у надлежности подкомисије чији су чланови;”

Образложење

До сада, подкомисије су биране за свако образовно-научно или образовно-уметничко поље (има их пет). Свако поље покрива велики број различитих образовно-научних, одн. образовно-уметничких области, те је било немогуће обезбедити компетентност чланова подкомисије за акредитацију студијских програма из ових области. Проблем се још увећавао, што су чланови подкомисија били само чланови Комисије за акредитацију, те је компетентност чланова подкомисије била ограничена само за мали број области за које су чланови Комисије за акредитацију били компетентни. Некомпетентност чланова подкомисија за већину области у којима се акредитују студијски програми представљало је проблем у многим случајевима, јер нису били у стању да оцене квалитет на прави начин понуђених програма, па су били мерени само на оцену нерелевантних формалних и бирократских фактора, на основу којих су доносили своје одлуке.

Дати предлог, обавезује Комисију за акредитацију да формира подкомисију за сваку образовно-научну област, односно, образовно-уметничку област, што обезбеђује њихову компетентност за акредитацију студијских програма у тој области. То је пракса у иностранству (на пример, у Немачкој, у којој подкомисије имају 12-15 чланова, у којима је само један члан Комисије за акредитацију, а остали су стручњаци за одређену област). На овај начин би се обезбедио знатно већи квалитет одлучивања Комисије за акредитацију, јер би предлоге за акредитацију дале подкомисије које су компетентне за област у којој је студијски програм који се акредитује. Значајно је и да чланови подкомисије буду и запослени у организацијама, које запошљавају студенте, који дипломирају на студијским програмима које акредитују, те ће добро знати да оцене шта је битно а шта није при доношењу одлука о акредитацији студијских програма. Због недостатка ових компетенција, досадашње подкомисије, а самим тим и Комисија за акредитацију, одлучивале су на основу неких формалних, и често небитних фактора, јер нису били у стању да процене стварни квалитет неког студијског програма. Мишљење два рецензента није било довољно (а често и они нису били

довољно компетентни за неке програме) да би се обезбедило компетентно одлучивање у подкомисијама.

Сматрам да је овај предлог од суштинског значаја за квалитетан рад Комисије за акредитацију, јер обезбеђује компетентност оних који одлучују, те и квалитет одлука које доносе.

Овакав састав подкомисија би био непотребан само у случају да закон укине акредитацију студијских програма, већ предвиди само акредитацију високошколских установа, што је пракса у већини земаља у Европи.

АМАНДМАН VI

У члану 23. став 3. број: „70“ замењује се бројем: „50“, а запета и речи: „а најмање 20 наставника у радном односу са пуним радним временом на високошколској установи“ бришу се.

У ставу 8. додаје се тачка 5) која гласи:

„5) доноси акт упозорења подносиоцу захтева за акредитацију, у коме наводи недостатке које подносилац мора да отклони у року од 30 дана.“

Став 15. мења се и гласи:

„Национални савет у року од 30 дана од дана достављања предлога из става 14. овог члана доноси решење којим може одбити жалбу или поништити првостепено решење и вратити Националном акредитационом телу на поновно одлучивање, или донето коначно решење о акредитацији, ако прихвати жалбу у целости.“

Образложење

Предложено, а и досадашње решење, спречавало је већу мобилност наставника, и ангажовање квалитетнијих наставника запослених у другим високошколским установама, јер је обавезивало високошколску установу да 70% наставе морају да покривају наставници са пуним радним временом. Због тога, а у немогућности да се обезбеде квалитетнији наставници из сопствених редова, често су наставу држали мање квалитетни и компетентни наставници, а најквалитетнији наставници су били недовољно искоришћени, јер је њихово ангажовање ван високошколске установе у којој су радили, било јако отежано и на овај начин. Смањивање учешћа наставника у пуном радном односу може умањити недостатке овакве наметнуте „затворености“ високошколских установа.

Обавеза да високошколска установа мора да има најмање 20 наставника са пуним радним временом је паушално и неаргументовано одређено. Акредитација студисјких програма треба да одреди потребан број наставника са пуним радним временом, и нема потребе да се и на овај начин, ван процеса акредитације, одреди неки минимални број. У досадашњој пракси је ова мера доводила до запослења непотребних наставника и убацивања непотребних предмета, пре свега у области наставе језика (јер је лакше било да се обезбеде наставници страних језика него наставника из струке). Све ово је имало за последицу непотребно повећање трошкова пословања високошколских установа, а није утицало на квалитет образовања.

С обзиром на сложеност и обимност документације за акредитацију, и сложеност критеријума, могући су недостаци у поднетим захтевима. Боље их је отклонити у току процеса акредитације, него новим процесом акредитације, чиме се непотребно продужава процес акредитације. Основни циљ процеса акредитације је да се помогне високошколској установи да има добар квалитет својих студијских програма, а не да се одмах кажњавају оне које имају неке недостатке. То није пракса у Европи, где се ретко одбија захтев за акредитацију, јер се процес усмерава ка помоћи високошколској установи да доради свој програм отклањајући недостатке у току истог процеса акредитације. До сада је ово решење постојало и дало је позитивне резултате. Без тог института, а у условима примене најсложенијих и најобинијих стандарда за акредитацију студијских програма у Европи, велика је вероватноћа да се у сваком захтеву за акредитацију открију неки недостаци. Начин предложен у Закону може се користити да се неке високошколске установе стално одбијају, јер је увек могуће наћи неке недостатке, најчешће формалне природе, а које нису од одлучујућег значаја за квалитет студисјког програма. Предложено решење је аналогно случају када би се законом дефинисало да студент може да добије само оцјену 10 или 5. Не мора сваки програм да буде идеалан, и нормално је да има градација у њиховом квалитету. Неки пут и није питање објективне оцјене квалитета, већ и питање личног става неког члана Комисије, или некомпетентности оних који одлучују, па одлуке доносе искључиво на основу формалних, и скоро нерелевантних фактора који не морају да буду одраз квалитета неког студисјког програма или квалитета рада високошколске установе. Треба имати у виду да се неки стандарди постављају тако високо, да је у условима Србије, врло тешко их остварити, због недостатака финансијских услова, те се на тај начин могу лако елиминисати „непожељне високошколске установе“, јер се некима које су „привилеговане“ често гледа кроз прсте. Акредитација не сме бити инструмент за

елиминацију непожељних конкурената, већ процес помагања да се примене што бољи и квалитетнији студијски програми. Акт упозорења може бити од помоћи. Предложено решење и утиче и на скраћивање процеса акредитације, јер се избегава непотребно понављање процеса акредитације због фактора које су могли да буду лако отклоњени у првим процесу акредитације.

Добро је да је уведена формална провера захтева за акредитацију и могућност да се она поправи, у случају недостатка. Али, то је само формална провера, која анализира формални садржај захтева, али не и садржај самог захтева. Институцијом акта упозорења, дао би се механизам за корекцију и садржајних недостатака у поднетој документацији. Повезивање ове институције са корупцијом (што се чуло као једно од образложења за укидање акта упозорења) није адекватно, јер се корупција одвија независно од акта упозорења, и треба је елиминисати другим средствима, а пре свега отклањањем законски уграђеног сукоба интереса чланова Комисије (акредитују установе у којима су запослени или њихове конкуренте), које уводи поднети предлог закона.

Досадашња пракса је показала да је Комисија за акредитацију скоро увек остајала при свом првобитном ставу да неки захтев за акредитацију треба одбити, те је подносилац захтева морао да се по други пут жали Националном савету. Ова процедура је често трајала од 3 до 6 месеци, што је непотребно губљење времена. Ако је жалба основана и прихваћена, нормално је да Национални савет може да донесе коначно решење, као што има права да донесе при поновљеној жалби. Само у изузетним случајевима, када се има делимичних разлога за одбијање жалбе, да се да могућност високошколској установи да отклони уочене недостатке, и да то да Комисији за акредитацију на поновно одлучивање, којој се предмет враћа на поновно одлучивање, али на основу допуњеног и коригованог захтева за акредитацију.

И на овај начин покушава се да се оствари циљ, а то је да се у једном процесу, на што ефикаснији начин, помогне високошколским установама да добију квалитетне студијске програме, уместо да се одбијањима акредитације доводи у питање њихов рад и врши удар на студирање студената на њима, без веће потребе. Боље је што пре отклонити недостатке, него то учинити кроз знатно дужи и скупљи поступак, који је предложен овим предлогом закона.

АМАНДМАН VII

У члану 52. став 3. брише се.

Образложење

Овај став уноси неравноправност високошколских установа које није основала Република, што је супротно тачки 10) члана 4. Од високошколских установа које је основала држава не тражи се доказ о оснивачком капиталу или банкарска гаранција. Не види се никаква веза са оснивачким капиталом и квалитетом студија, ван услова који су прописани стандардима квалитета. На овај начин се подстиче оснивање високошколских установа само од богатих људи, а не од стране људи из струке, који знају посао, али немају већи оснивачки капитал, а још мање новац за куповину банкарске гаранције.

Није ни јасно шта треба банкарска гаранција да гарантује? Чему она служи? На који износ и зашто се уводи? Ако је то мера заштите интереса студената у случају затварања студијског програма или установе, то се адекватно решава уговорима између сродних високошколских установа, са сличним студијским програмима, о узајамном преузимању студената у случају затварања једне од њих. Гаранција ништа не помаже, и само представља баријеру, да стручни људи оснивају високошколске установе, и омогућује да то раде само богати, а често нестручни људи за област високог образовања.

Није ни дефинисано која је висина почетног капитала довољна за почетак рада. Ако то није прописано законом, а омогућава се да се неким подзаконским актом или правилником Комисије за акредитацију пропише, то онда уноси велику несигурност међу оснивачима високошколских установа, јер омогућује лако мењање тих услова и могућност да се услови подешавају, тако да се одређена високошколска установа елиминише из система високог образовања.

Све наведено у супротности је са принципма равноправности свих високошколских установа, без обзира на њиховог оснивача. Дефинисано је тачком 10) члана 4., те је једино право решење да се овај став обрише из закона.

АМАНДМАН VIII

У члану 62. додаје се нови став 1. који гласи:

„Овај члан се односи само на високошколске установе чији је оснивач Република, а високошколске установе које није основала Република, састав савета високошколске установе утврђује својим оснивачким актом или статутом”

У ставу 3. речи: „чији је оснивач Република” бришу се.

Образложење

Нормално је да искључиво право за одређивање састава савета високошколске установе има њен оснивач, као што је и до сада било регулисано Законом о високом образовању. Република, као оснивач, може законом или неким подзаконским актом да одреди структуру савета високошколских установа које она оснива, али нема право да другим оснивачима законом одређује структуру састава њихових савета, и да на тај начин им умањује права која имају оснивачи свих других правних лица, који нису Република.

АМАНДМАН IX

У члану 64. додаје се нови став 1. који гласи:

„Овај члан се односи само на високошколске установе чији је оснивач Република, а високошколске установе које није основала Република, својим оснивачким актом или статутом одређују органе пословођења и њихове надлежности.”

Образложење

Право је оснивача да одреди своје пословодне органе и њихове надлежности. Република то може да уреди законом или посебним подзаконским актом за високошколске установе које је основала, али не може да то намеће другим оснивачима високошколских установа. Они то треба да дефинишу својим статутима или оснивачким актима.

АМАНДМАН X

У члану 75. став 1. мења се и гласи:

„Високошколска установа расписује конкурс за стицање звања наставника за уже научне, стручне, односно уметничке области утврђене општим актом високошколске установе.“

Образложење

Овим предлогом омогућава се избор у наставничко звање и стручњацима из неке области који не желе да имају радни однос у високошколској установи (на пример, стручњаци у ИТ области, јер их фирме много боље плаћају), али желе и могу да предају на неком предмету на факултету. У предлогу закона је то ограничено, као и до сада, јер се повезује избор у звање и радно место. Тиме се ограничава избор стручњака који раде у фирмама, а који испуњавају све услове за избор у наставничка звања, као и наставници у радном односу. Прихватањем овог амандмана омогућило би се веће учешће у настави стручњака из привреде и праксе, што би имало позитиван утицај на квалитет образовања студената. У неким областима, као што је ИТ ово је ургентна потреба, због недостатака одговарајућих наставника у радном односу на високошколским установама, а имају програме у области ИТ и информатике.

АМАНДМАН XI

У члану 78. став 4. мења се и гласи:

„Права и обавезе лица које је изабрано у звање из става 1. овог члана уређују се уговором о ангажовању за извођење наставе или уговором о раду“.

Образложење

Овај предлог оставља могућност да високошколска установа склопи уговор о раду са професором емеритусом, ако јој тако одговара, као што је случај у многим земљама у свету. Закон о раду омогућује организацијама да са пензионерима склопе уговор о раду, те са те стране не постоји сметња за реализацију овог предлога. Није јасно зашто би високо образовање ограничавало то право својим високошколским установама и својим најбољим професорима, који су својим радом заслужили то звање. На тај начин изједначени би били по својим правима и обавезама са редовним професорима, сем што не би могли да држе наставу на основним студијама.

АМАНДМАН XII

У члану 95. став 2. запета и речи: „уколико је такав програм акредитован као посебан студијски програм, у складу са статутом” бришу се.

Образложење

У садашњем стању у високом образовању, није реално испунити услове за формирање посебних програма за наставу на страном језику, а нарочито, обезбедити довољан број страних студената, због велике конкуренције у иностранству. За сада, треба оставити могућност да високошколске установе, у оквиру већ акредитованих студијских програма, могу да организују наставу на страном језику, у оквиру дозвољеног броја студената, и страним студентима, без обавезе посебне акредитације програма на страном језику. Овај предлог би подстакао упис већег броја страних студената да студира у Србији, јер би понуда студијских програма била знатно већа. Када тај број порасте до потребног нивоа, онда ће се стећи услови да се акредитују и посебни студијски програми и за наставу на страном језику. Сада кадровски и просторни услови не дозвољавају то у највећем броју високошколских установа. А и да имају кадровске и просторне могућности, у почетку је јако тешко обезбедити довољан број студената из иностранства, који би био довољан да покрије увећане трошкове рада високошколске установе због тог програма. Предлог је једно прелазно решење које одговара садашњем стању у високом образовању, а у складу је са Стратегијом образовања у Србији до 2020. године, јер даје подршку интернационализацији студија у Србији.

АМАНДМАН XIII

У члану 142. после става 4. додаје се став 5. који гласи:

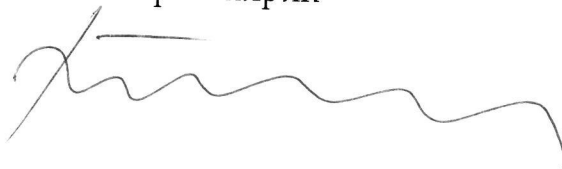
„Изузетно од става 2. овог закона, подзаконски акт из члана 86. министар доноси у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.“

Образложење

Због сложености, овај подзаконски акт захтева дужу припрему.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Горан Ђирић

A handwritten signature in dark ink, consisting of a series of connected loops and a long horizontal stroke at the end, representing the name Goran Đirić.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
20. септембар 2017. год.
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 20. 09. 2017

939

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредн.
О	612-2477		17

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о високом образовању**, подносим амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о високом образовању у члану 4, став 1, после тачке 14), додаје се тачка 14а), која гласи:

"14а) академска честитост."

Образложење

Међу принципе високог образовања неопходно је увести академску честитост због све учесталије појаве плагијата докторских теза на високошколским установама. Осим тога, у члан 127, где се помињу плагијати, не постоји разрађен механизма шта високообразовна институција треба да ради са плагираним докторским радовима, што је последица управо одсуства принципа академске честитости у овом члану закона. Овакав амандан обавезује академску заједницу да нађе решење за то питање.

А М А Н Д М А Н II

У члану 5. после тачке 2) додаје се тачка 2а), која гласи:

"2а) Слобода акредитовања наставних програма високошколских установа у складу са законом."

Образложење

Овим амандманом се наглашава потреба заштите академских слобода и спречавање државних органа да се мешају како у утврђивање, тако и у акредитацију студијских програма. Законом се може прописати процедура утврђивања и акредитације, али

никако и могућност министарства да поставља и смењује тела и људе који утврђује програме и врше акредитацију.

А М А Н Д М А Н III

У члану 6. став 1, тачка 1) мења се и гласи:

"1) право на утврђивање и акредитацију студијских програма;"

Образложење

Овим амандманом се наглашава потреба заштите академских слобода и спречавање државних органа да се мешају како у утврђивање, тако и у акредитацију студијских програма. Законом се може прописати процедура утврђивања и акредитације, али никако и могућност министарства да поставља и смењује тела и људе који утврђује програме и врше акредитацију.

А М А Н Д М А Н IV

Члан 7. мења се и гласи:

"На академском интегритету заснивају се: очување достојанства професије, академска честитост, унапређивање моралних вредности, заштита вредности знања и подизање свести о одговорности свих чланова академске заједнице и унапређење људских права и слобода."

Образложење

Овај амандман се подноси због усклађивања са амандманом на чл. 4, којим се уводи академска честитост.

А М А Н Д М А Н V

После члана 7. додаје се наслов и члан 7а, који гласи:

"Академска честитост

Члан 7а

Чланови академске заједнице и запослени на високошколским установама дужни су да следе принцип академске честитости.

Академска честитост је обавеза свих запослених да у научно-истраживачком раду буду самостални и оригинални. Њихов рад не сме бити плагијат или аутоплагијат.

Плагијат је намерно или ненамерно дословно и суштинско преузимање научних идеја од других људи у сврху научне промоције и напредовања у каријери.

Аутоплагијат је намерно или ненамерно дословно и суштинско преузимање сопствених научних идеја у сврху научне промоције и напредовања у каријери."

Образложење

Овај амандман се подноси због усклађивања са амандманима на члан 4, којим се уводи академска честитост. Концептуализација плагијата и аутоплагијата ослања се на текст Владимира Водинелића "Забрана плагирања и право цитирања у науци." (Правни записи, год. VI, бр. 1, 2015, стр. 126-200)

А М А Н Д М А Н VI

У члану 8, после става 1. додаје се став 2. који гласи:

"Нико, осим овлашћених лица у складу са става 1. овог члана, не сме у простор високошколске установе уносити ватрено оружје."

Став 2. постаје став 3.

Образложење

Овај амандман забрањује да се у простор високошколске установе уноси ватрено оружје, осим у случајевима предвиђеним законом.

А М А Н Д М А Н VII

У члану 10, после става 1. додаје се став 2. који гласи:

"Национални савет се стара о аутономији високообразовних институција и академској честитости запослених на високошколским установама."

Образложење

Овај амандман предлаже се ради усаглашавања са амандманом на члан 4, којим се уводи академска честитост.

А М А Н Д М А Н VIII

У члану 11, став 1. мења се и гласи:

"Национални савет има 19 чланова, које бира Народна скупштина, водећи рачуна о заступљености припадника оба пола, и то:"

Образложење

Овим амандманом Национални савет бира Народна скупштина, која боље него влада изражава народну вољу. Циљ овог амандмана је да се спречи демонтажа постојећих образовних институција и академске аутономије кроз развлашћивање Националног савета за високо образовање и право министара да бира његове чланове.

А М А Н Д М А Н IX

У члану 12, после тачке 1), додаје се тачка 1а), која гласи:

"1а) Обавља послове акредитације, провере квалитета високошколских установа и јединица у њиховом саставу, вредновања студијских програма и обезбеђивања квалитета у високом образовању."

Образложење

Овим амандманом Национални савет задржава право на акредитацију, чиме се зауставља процес демонтаже постојећег дизајна образовних институција, који је законодавац одредио члановима 10-20, који развлашћују Национални савет за високо образовање, одузимајући му овлашћење да врши акредитацију.

А М А Н Д М А Н X

У члану 13. става 6. мења се и гласи:

"Национални савет доноси пословник о свом раду, пословник о раду Жалбене комисије и Кодекс о академском интегритету, Кодсекс и академској честитости и спречавању сукоба интереса чланова Националног савета и чланова жалбене комисије."

Образложење

Овај амандман предлаже се због усаглашавања са амандманом на чл. 4, којим се у закон уводи принцип академске честитости. Овим амандманом Национални савет се обавезује да донесе кодекс о академској честитости и пропише обавезе високошколске установе у погледу третирања плагијата.

А М А Н Д М А Н Х I

Члан 14. мења се и гласи:

"Влада оснива Национално акредитационо тело.

Задатак Националног акредитационог тела је да контролише процес акредитације, који обавља Национални савет."

Образложење

Овај амандман се уводи зарад усклађивања с претходним амандманом. Будући да амандман на чл. 12. прописује да Национални савет остаје тело које се бави акредитацијом, Национално акредитационо тело може да постоји као тело које контролише процес акредитације, чиме држава ионако треба да се бави у образовној политици.

А М А Н Д М А Н Х II

У члану 20. став 1. мења се и гласи:

"Ради обављања послова акредитације, провере квалитета високошколских установа и јединица у њиховом саставу, вредновања студијских програма и обезбеђивања квалитета у високом образовању Национални савет образује Комисију за акредитацију."

Образложење

Овај амандман усаглашава се са амандманима на чл. 12, Комисију може основати једино национални савет, који једини има надлежност да руководи акредитацијом.

А М А Н Д М А Н XIII

У члану 31. став 1, тачка 4) мења се и гласи:

"4) издаје дозволу за рад високошколских установа искључиво на предлог Националног савета за високо образовање;"

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман предложи се због усклађивања са амандманом чл. 12, којим се утврђује надлежност Националног савета да спроводи процес акредитације.

А М А Н Д М А Н XIV

У члану 40. после става 3. додаје се став 4, који гласи:

"Докторска дисертација мора бити оригиналан научно-истраживачки, односно уметнички рад, који се базира на самостаном истраживању студента докторских студија. Дисертација не сме бити намерно (свесно и вољно) или ненамерно објављивање туђег дела као свог. Дисертација такође не сме бити аутоплагијат, односно неозначена употреба сопственог ранијег дела за настанак сопственог доцнијег дела."

Досадашњи ставови од 4-10. постају ставови од 5-11.

Образложење

Овај амандман се подноси због усклађивања са амандманима на чл. 4. Дефиниција плагијата и аутоплагијата преузета је из текста Владимира Водинелића "Забрана плагирања и право цитирања у науци." (Правни записи, год. VI, бр. 1, 2015, стр. 126-200)

А М А Н Д М А Н XV

У члану 59. после става 5. додаје се став 6, који гласи:

"Научно-истраживачки и уметнички рад обавља се у складу са принципом академске честитости у складу са овим законом."

Образложење

Овај амандман се подноси због усклађивања са амандманом на чл. 4.

АМАНДМАН XVI

У члану 64, став 1. мења се и гласи:

"Орган пословођења универзитета је ректор, факултета – декан, академије струковних студија – председник, високе школе и високе школе струковних студија – директор. Орган пословођења се бира из реда наставника високошколске установе који су у радном односу са пуним радним временом, а изабрани су на неодређено време. Орган пословођења бира се на три године са могућношћу једног реизбора."

Образложење

Амандман предлаже да се орган управљања бира на три године са могућношћу једног реизбора који може наступити било када. Предложено решење омогућава само један узастопни реизбор, што значи да запослени који завређује да буде декан два пута, али се није кандидовао одмах после првог мандата, више не може бити кандидат.

АМАНДМАН XVII

У чл. 66. после става 6. додају се ставови 7-9, који гласе:

"Студентски парламент одређује једног свог представника који редовно присуствује седницама наставно-научног већа високообразовне установе.

Представник студентског парламента нема право на дискусију, нити право гласа. Улога представника студената је да обавештава студентски парламент о стању на високошколској установи.

Представник студентског парламента има заменика, обавезно супротног пола, којег бира Студентски парламент."

Образложење

Студенти морају да буду потпуније информисани о томе шта се дешава у највишим органима одлучивања на Факултету, јер многе одлуке погађају и њих.

А М А Н Д М А Н XVIII

У члану 67, после става 5. додају се ставови 6. и 7, који гласе:

"Сви финансијски извештаји високошколске установе налази се на насловној страници интернет презентацији установе.

Финансијски извештај завршене године дотупан је на интернет страници најкасније до краја првог квартала текуће године."

Образложење

Сви факултети имају обавезу да на видном месту истакну финансијске извештаје за претходну годину да би се и на њима обезбедило транспарентно пословање.

А М А Н Д М А Н XIX

У члану 74. став 6. мења се и гласи:

"У звање доцента може бити изабрано лице које је претходне степене студија завршило са просечном оценом најмање девет (9), односно које има најмање три године педагошког искуства на високошколској установи, има научни назив доктора наука, односно уметнички назив доктора уметности, и има научне, односно стручне радове објављене у научним часописима или зборницима, са рецензијама, односно уметничка остварења."

У члану 74. став 10. мења се и гласи:

"У звање редовног професора може бити изабрано лице које поред услова из става 8. овог члана има и већи број научних радова који утичу на развој научне мисли у ужој области објављених у међународним и водећим домаћим часописима, са рецензијама, односно већи број признатих уметничких остварења значајних за развој уметности, већи број научних радова и саопштења изнетих на међународним или домаћим научним скуповима, објављен уџбеник или монографију или оригинално стручно остварење, остварене резултате у развоју научно-наставног подмлатка на факултету, учешће у завршним радовима на специјалистичким и мастер академским студијама."

Образложење

Ст. 6. Предлог је да се за доцента бира особа која је претходне степене студија завршила са минималном оценом девет. Циљ овог амандмана је да на факултетима остану да раде најбољи студенти.

Ст. 10. Циљ овог предлога је да се наставно особље подстакне да више објављује у академским часописима у иностранству, те да постане релевантније у међународној академској заједници. Истовремено, амандман подстиче чланове академске заједнице да настављају да објављују и у домаћим часописима.

А М А Н Д М А Н XX

У члану 75. после става 12. додају се ставови 13. и 14, који гласе:

„Декан високошколске установе који не распише конкурс у временском оквиру дефинисаном у ставу 12. биће разрешен у складу са законом. У случају разрешења нови конкурс за избор декана ће бити расписан року од 21 дан од дана престанка функције декану. Декан који је поднео оставку не испуњава услове за конкурисање на новом конкурс за кедана. Члану високошколске установе чија су права повређена оваквим поступањем декана, у складу са законом и судском одлуком, ће се продужава радни однос до окончања новог конкурса.

Кандидатима којима због неодговорног понашања управе високошколске установе или опструкције истекне радни однос док се конкурс за реизбор не заврши, у складу са Законом и одлуком суда, аутоматски се продужава радни однос до окончања новог конкурса.“

Образложење

С обзиром на то да се у последњих неколико година због различитих врста опструкција приликом избора у звања конкурси нису завршили на време, кандидати који су запослени на институцији у којој су конкурисали за радно место били су доведени у хендикеприан положај. Да се то не би дешавало убудуће, таквим кандидатима се аутоматски продужава радни однос све док се конкурс не оконча.

А М А Н Д М А Н XXI

После члана 75, додаје се наслов и члан 75а, који гласи:

"Образложење одлуке о избору

Члан 75а

Уколико је приликом избора у звање одлука органа који доноси одлуку о избору супротна извештају комисије или одлуке органа претходног нивоа одлучивања, одлука мора бити образложена.

У образложењу мора бити прецизно наведено које законске услове и услове из прописа високошколске услове за избор у звање кандидати јесу, односно нису испунили.

Уколико било који орган одлучивања донесе одлуку којој недостаје образложење о томе које чланова закона, односно правилника кандидати нису испунили, решење је ништавно, а конкурс се понавља.

Уколико орган одлучивања на високошколској установи донесе решење које је супротно извештају комисије без образложења, кандидат може покренути управни спор по хитном поступку.

Уколико академска установа понови конкурс и начини исти пропуст у смислу става 1. овог члана, управни суд, по начелу пуне јурисдикције, одлучује о избору кандидата у звање."

Образложење

У последњих неколико година, поједини запослени на високошколским установама су биле честе жртве пропуста у процедурама за избор због тога што одлука о избору није била образложена. Јавности су познати су примери Бранка Грдашевића (ДИФ), Љиљане Благојевић (Архитектура) и Ивана Меденице (Академија драмских уметности) чији конкурси су пропали без икаквог образложења органа високошколске установе. Ипак, најпознатији пример је Станко Остојић (Технолошко-металуршки факултет), који је изгубио радно место, јер није "оставио добар уметнички дојам."

Оваква пракса уноси неизвесност и самовољност у изборни процес на високошколским установама. Да би се преудредила, непоходно је да свака одлука о избору буде образложена. Извештај комисије која предложи избор у звање увек садржи образложење, али одлуке већа често не садрже. Када се одлука већа слаже са предлогом комисије, образложење није непходно (јер веће прихвата образложење дато у извештају). Али ако је одлука већа супротна предлогу комисије, онда одлука већа мора да буде образложена са прецизним позивањем на чланове закона и правила

који регулишу напредовање у каријери. Ово важи без обзира на то шта је предлог комисије и одлука већа: ако је предлог позитиван, а веће се не слаже, мора да образложи своју одлуку; ако је предлог негативан, а веће жели да изабере кандидата, одлука опет мора да буде образложена.

Ако се ипак догоди да се конкурс оконча уз кршење процедура и одлука донесе без образложења или уз недовољно утемељења образложења, кандидатима остаје могућност да се обрате управном суду, који има обавезу да се у целу ствар умеша по принципу пуне јурисдикције. Другим речима, сам суд у оваквом случају може донети одлуку о конкурс.

А М А Н Д М А Н XXII

У члану 81. став 1. мења се и гласи:

”Лице изабрано у научно звање на начин и по поступку прописаним законом којим је регулисана научноистраживачка делатност, може учествовати у извођењу свих облика наставе на основним, мастер и докторским академским студијама, бити ментор и члан комисија у поступку израде и одбране завршног рада на мастер студијама и докторске дисертације, бити члан комисије за припремање предлога за избор наставника и сарадника универзитета и учествовати у научноистраживачком раду.”

Образложење

Нема никаквог разлога да заослени на научним институтима који се баве научно-истраживачком делатношћу буду спречени да изводе наставу на основним студијама. Ако им закон даје могућност да то раде на мастер и докторском нивоу, свакако би требало да им се омогући да то раде и на основним студијама.

А М А Н Д М А Н XXIII

У члану 83. ставови 1-3. се мењају и гласе:

”Високошколска установа бира у звање сарадника у настави на студијама првог степена студента мастер академских студија или специјалистичких академских студија, који је студије првог степена студија завршио са просечном оценом најмање девет (9).

Изузетно, високошколска установа струковних студија може да изабере у звање сарадника у настави на студијама првог степена и студента мастер струковних студија

или специјалистичких струковних студија, који је студије првог степена студија завршио са просечном оценом најмање девет (9).

За сарадника у настави из уметничког поља може бити изабрано лице које има високо образовање првог степена студија, укупну просечну оценоу најмање девет (9)."

Образложење

Овај амандман предлаже да се за сарадника у настави бира особа која је основне студије завршила са минималном оценом девет. Циљ овог амандмана је да на факултетима раде најбољи студенти.

А М А Н Д М А Н XXIV

У члану 84, став 1. мења се и гласи:

"Високошколска установа бира у звање асистента, студента докторских студија који је сваки од претходних степена студија завршио са просечном оценом најмање девет (9) и који показује смисао за наставни рад."

Образложење

Овај амандман предлаже да се за асистента бира особа која је основне студије завршила са минималном оценом девет. Циљ овог амандмана је да на факултетима остану да раде најбољи студенти.

А М А Н Д М А Н XXV

У члану 85, став 1. мења се и гласи:

"Високошколска установа може да бира у звање асистента са докторатом лице које је стекло научни назив доктора наука, односно уметнички назив доктора уметности, који је сваки од претходних степена студија завршио са просечном оценом најмање девет (9), и које показује смисао за наставни рад."

Образложење

Овај амандман предлаже да се за асистента са докторатом бира особа која је основне студије завршила са минималном оценом девет. Циљ овог амандмана је да на факултетима остану да раде најбољи студенти.

А М А Н Д М А Н XXVI

У члану 86, став 1. мења се и гласи:

“Високошколска установа може изабрати у звање сарадника ван радног односа (демонстратор и сл.) за помоћ у настави на студијама првог степена, студента студија првог, другог или трећег степена, под условом да су на студијама првог степена студија остварили најмање 120 ЕСПБ бодова са укупном просечном оценом најмање 9 (девет).

Образложење

Овај амандман предлаже да се за сарадника ван радног односа бира особа која је основне студије завршила са минималном оценом девет. Циљ овог амандмана је да омогући да на место сарадника дођу најбољи студенти.

А М А Н Д М А Н XXVII

У члану 93, став 2. мења се и гласи:

“Наставнику који је испунио услове из става 1. овог члана у звању редовног професора, уколико постоји потреба за наставком рада, може се продужити радни однос уговором са високошколском установом на одређено време до три године.”

Образложење

Тренутно решење од продужетка од три године сасвим довољно да се знање и искуство редовних професора искористи у редовном процесу наставе и након што напуне 65 година живота. Даље продужење хендикепира млађи наставни кадар. Свака наредна година одлагања одласка у пензију значи одлагање почетка радног односа за неког млађег колегу. (Млади универзитетски наставници се у Србији данас, нажалост, запошљавају тек када старије колеге оду у пензију.) Редовн професори и када оду у пензију ионако остају ангажовани по уговору о делу дуже време на мастер и докторским студијама у складу са овим законом.

А М А Н Д М А Н XXVIII

У члану 127, ставови 4. и 5. мењају се и гласе:

"Самостална високошколска установа поништава диплому о стеченом академском називу магистра, у складу са општим актом ако утврди да магистарски рад није резултат самосталног рада кандидата, односно ако се утврди да је аутоплагијат.

Самостална високошколска установа поништава диплому о стеченом научном називу доктора наука, односно доктора уметности у складу са општим актом ако утврди да докторска дисертација, односно докторски уметнички пројекат није оригиналан научни, односно уметнички резултат рада кандидата, те ако се утврди да је дисертација или уметнички пројекат аутоплагијат."

Образложење

Плагирање и аутоплагирање у циљу напредовања у каријери није академско понашање. У складу са амандманом на чл. 4, којим се уводи принцип академске честитости, високообразовна установа има обавезу да поништи мастер рад или докторат за који се утврди да представља плагијат или аутоплагијат.

А М А Н Д М А Н XXIX

После члана 127, додаје се члан 127а, који гласи:

"Члан 127а

Ако самостална високошколска установа у предвиђеном року не поништи диплому из разлога утврђених у ставу 5. члана 127, министар образује комисију коју чине научници, односно уметници и стручњаци из одговарајуће уже научне, односно уметничке области, ради сачињавања мишљења на основу ког министар одлучује о поништавању дипломе."

Образложење

У складу с принципом да влада, онд. надлежно министарство само поставља правила и надгледа образовни процес у високошколској установи, министар има право да се умеша у образовни процес уколико универзитетски органи не желе да спроведу закон у смислу имплементације члана 127.

Душан Павловић

народни посланик ПГ Доста је било

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Нова Србија – Покрет за спас Србије
20. септембар 2017. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о високом образовању подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 104. став 4. тачка на крају става брише се и додају запета и речи: „при чему
се број поена не уноси у индекс“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Иако могу бити од значаја приликом вредновања испуњености предиспитних и испитних
обавеза и у том смислу бити део записника, нема разлога нити потребе за уписивањем
броја поена у индекс. Свако ко има искуства са радом и оцењивањем у систему
образовања зна колико је незахвалан и одговоран посао вредновање нечијег знања кроз
класичан систем оцењивања, те га не би требало додатно оптерећивати и компликовати.

Народни посланик

Ђорђе Вукадиновић